

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych
prokuratury**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I

Organizacja prokuratury

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Nazwę prokuratury apelacyjnej, prokuratury okręgowej i prokuratury rejonowej ustala się zgodnie z nazwą miejscowości stanowiącej jej siedzibę.

§ 2. 1. Na budynku powszechnej jednostki prokuratury, zwanej dalej „jednostką”, umieszcza się w widocznym miejscu tablicę z nazwą prokuratury oraz godłem państwowym.

2. W budynku umieszcza się tablicę informacyjną, wskazującą pełne nazwy komórek w jednostce, ich rozmieszczenie oraz dni i godziny przyjęć interesantów, a także godziny przyjęć kierownika jednostki wyższego stopnia w sprawach skarg i wniosków.

§ 3. Jednostki używają pieczęci urzędowych z nazwą prokuratury i wizerunkiem orła określonym w ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 235, poz. 2000, z późn. zm.²⁾).

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 637, z 2013 r. poz. 1247 i 1623 oraz z 2014 r. poz. 504.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1600, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 18, poz. 96 oraz z 2012 r. poz. 490.

Rozdział 2

Wewnętrzna struktura organizacyjna jednostek

§ 4. W Prokuraturze Generalnej działają komórki organizacyjne do:

- 1) wykonywania czynności administracyjnych i organizacyjnych związanych z obsługą Prokuratora Generalnego;
- 2) prowadzenia spraw związanych z udziałem Prokuratora Generalnego w postępowaniach przed Trybunałem Konstytucyjnym, Sądem Najwyższym i Naczelnym Sądem Administracyjnym;
- 3) sprawowania nadzoru instancyjnego i służbowego nad postępowaniami prowadzonymi w prokuraturach apelacyjnych;
- 4) kontrolowania prawidłowości sprawowania zwierzchniego nadzoru służbowego nad postępowaniem przygotowawczym przez prokuratury apelacyjne i prokuratury okręgowe;
- 5) prowadzenia wizytacji i lustracji jednostek organizacyjnych prokuratury;
- 6) wykonywania czynności w zakresie obrotu prawnego z zagranicą;
- 7) obsługi finansowo-administracyjnej i kancelaryjnej Krajowej Rady Prokuratury.

§ 5. W prokuraturze apelacyjnej działają komórki organizacyjne do:

- 1) prowadzenia i nadzorowania postępowań przygotowawczych;
- 2) udziału w postępowaniach prowadzonych przed sądami w sprawach, których dotyczy postępowanie, o którym mowa w pkt 1, i w ramach pomocy prawnej, z wyjątkiem postępowania przed Sądem Najwyższym;
- 3) sprawowania nadzoru instancyjnego i służbowego nad postępowaniami prowadzonymi w prokuraturach okręgowych;
- 4) prowadzenia wizytacji i lustracji prokuratur okręgowych i prokuratur rejonowych.

§ 6. W prokuraturze okręgowej działają komórki organizacyjne do:

- 1) prowadzenia i nadzorowania postępowań przygotowawczych;
- 2) udziału w postępowaniach prowadzonych przed sądami w sprawach, których dotyczy postępowanie, o którym mowa w pkt 1, i w ramach pomocy prawnej;
- 3) sprawowania nadzoru instancyjnego i służbowego nad postępowaniami prowadzonymi w prokuraturach rejonowych;
- 4) prowadzenia wizytacji i lustracji prokuratur rejonowych.

§ 7. W prokuraturze rejonowej działają komórki organizacyjne do:

- 1) prowadzenia i nadzorowania postępowań przygotowawczych;
- 2) udziału w postępowaniu prowadzonym przed sądami.

§ 8. 1. W skład prokuratury rejonowej, okręgowej i apelacyjnej wchodzi co najmniej jeden wydział do spraw postępowania przygotowawczego i sądowego.

2. Kierownik jednostki tworzy komórki organizacyjne do wykonywania zadań, o których mowa w § 4-7, a także inne komórki organizacyjne niezbędne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania tej jednostki; tworząc komórkę organizacyjną określa się zakres jej zadań.

3. W prokuraturach rejonowych o obsadzie kadrowej nieprzekraczającej dziesięciu prokuratorów nie trzeba tworzyć komórek organizacyjnych. W tym przypadku kompetencje i zadania zwierzchnika służbowego wykonuje kierownik jednostki.

4. Odpis zarządzenia określającego strukturę organizacyjną i podział zadań, o którym mowa w ust. 2, przesyła do wiadomości:

- 1) prokurator apelacyjny – w zakresie prokuratury apelacyjnej i podległych prokuratur okręgowych – Prokuratorowi Generalnemu;
- 2) prokurator okręgowy – prokuratorowi apelacyjnemu;
- 3) prokurator rejonowy – prokuratorowi apelacyjnemu za pośrednictwem prokuratora okręgowego.

§ 9. 1. W ośrodkach zamiejscowych prokuratur okręgowych i rejonowych nie tworzy się komórek organizacyjnych.

2. W prokuraturze okręgowej i rejonowej, w której utworzono ośrodek zamiejscowy, funkcję kierownika ośrodka pełni odpowiednio zastępca prokuratora okręgowego i rejonowego.

§ 10. Wykonywanie zadań w zakresie audytu wewnętrznego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.³⁾), należy do audytora wewnętrznego, który podlega bezpośrednio:

- 1) w Prokuraturze Generalnej – Prokuratorowi Generalnemu;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379 i 911.

2) w prokuraturach apelacyjnych i okręgowych – kierownikowi jednostki.

§ 11. Współpracę jednostek ze środkami masowego przekazu zapewniają:

- 1) w Prokuraturze Generalnej – rzecznik prasowy Prokuratury Generalnej;
- 2) w prokuraturach apelacyjnych i prokuraturach okręgowych – kierownicy tych prokuratur i rzecznicy prasowi;
- 3) w prokuraturach rejonowych – prokurator rejonowy lub jego zastępca.

§ 12. Prokurator Generalny wykonuje zadania przy pomocy trzech zastępców, o których mowa w art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.

Rozdział 3

Organizacja pracy i sposób kierowania pracą

§ 13. Prokuratorzy wykonują czynności:

- 1) samodzielnie;
- 2) we współpracy z innym prokuratorem, zwanym dalej „współreferentem”;
- 3) w zespole.

§ 14. 1. Kierownik jednostki określa podział czynności podległych prokuratorów.

2. W ramach podziału czynności prokurator w szczególności:

- 1) wykonuje czynności oskarżyciela publicznego przed sądami;
- 2) nadzoruje lub prowadzi postępowania przygotowawcze w sprawach karnych;
- 3) wytacza powództwa oraz składa wnioski i bierze udział w postępowaniu sądowym w sprawach cywilnych, ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych;
- 4) bierze udział w postępowaniu administracyjnym oraz zaskarża do sądu niezgodne z prawem decyzje administracyjne i bierze udział w postępowaniu sądowym w sprawach zgodności z prawem tych decyzji;
- 5) inicjuje kontrolę zgodności z prawem uchwał i zarządzeń organów jednostek samorządu terytorialnego oraz rozporządzeń porządkowych wojewody.

3. Podział czynności przewiduje stałe wykonywanie przez prokuratora przynajmniej jednego z zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do prokuratorów wykonujących czynności w Prokuraturze Generalnej, prokuratorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości lub przez niego

nadzorowanej, prokuratorów delegowanych do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa, prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz prokuratorów kierujących powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury o obsadzie kadrowej powyżej dziesięciu prokuratorów.

5. W przypadku prokuratorów pełniących funkcje dopuszcza się zmniejszenie obciążenia obowiązkami służbowymi w zakresie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2.

6. Treść zarządzenia ustalającego podział czynności kierownik jednostki podaje do wiadomości wszystkich pracowników i prokuratorów tej jednostki.

§ 15. Prokurator bezpośrednio przełożony oraz zwierzchnik służbowy zapewniają równomierne obciążenie obowiązkami służbowymi podległych im prokuratorów.

§ 16. Prokuratorzy pełniący funkcje kierownicze zapewniają prawidłową i sprawną realizację zadań służbowych przez podległych im prokuratorów i pracowników prokuratury oraz organizację pracy w podległych im jednostkach organizacyjnych i komórkach organizacyjnych prokuratury, a także odpowiednie warunki kadrowe, techniczne i organizacyjne niezbędne do udziału prokuratora w postępowaniu przyspieszonym.

§ 17. 1. Kierownik jednostki wyznacza kierowników zespołów lub współreferentów. Współreferenta może wyznaczyć również zwierzchnik służbowy.

2. Wyznaczając współreferenta lub wykonując bezpośrednio czynności z zakresu kierowania jednostką lub komórką organizacyjną, kierownik jednostki lub zwierzchnik służbowy może zastrzec, które czynności wymagają wcześniejszej pisemnej opinii współreferenta lub wcześniejszego poinformowania zwierzchnika lub kierownika jednostki. W razie rozbieżności stanowisk między prokuratorem prowadzącym postępowanie a współreferentem sprawę przedstawia się zwierzchnikowi służbowemu lub kierownikowi jednostki.

§ 18. 1. Zespół powołuje prokurator przełożony. Pracami zespołu powołuje wyznaczony przez niego prokurator.

2. Zespół złożony z prokuratorów jednostek różnych stopni jest powoływany przez kierownika jednostki najwyższego stopnia spośród tych jednostek. W tym przypadku sprawa jest prowadzona w jednostce najwyższego stopnia, a jej kierownik może określić sposób obsługi kancelaryjno-biurowej zespołu.

3. W przypadku określonym w ust. 2 zgodę na uczestnictwo prokuratora w zespole wydaje kierownik jednostki.

§ 19. Zwierzchnik służbowy na bieżąco zapoznaje się z wykonywaniem czynności w sprawach prowadzonych przez podległych mu prokuratorów.

§ 20. 1. W postępowaniu karnym i karnoskarbowym w sprawach dotyczących zbrodni i czynów opisanych w rozdziałach XIX, XX i XXV ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „k.k.”, oraz w sprawach w których przedmiotem czynu zabronionego jest mienie znacznej wartości, prokurator prowadzący sprawę przedstawia zwierzchnikowi służbowemu, w celu zapoznania się, projekty:

- 1) aktu oskarżenia;
- 2) wniosku o zastosowanie środka zapobiegawczego;
- 3) postanowienia o umorzeniu śledztwa;
- 4) wniosku o umorzenie śledztwa i zastosowanie środków zabezpieczających;
- 5) skargi kasacyjnej;
- 6) nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

2. W pozostałych szczególnie skomplikowanych sprawach prokurator prowadzący sprawę przedstawia zwierzchnikowi służbowemu, w celu zapoznania się, projekty pism. Kierownik jednostki i zwierzchnik służbowy może nałożyć taki obowiązek w konkretnej sprawie na prokuratora prowadzącego sprawę.

§ 21. Prokurator prowadzący sprawę może konsultować sposób prowadzenia sprawy ze zwierzchnikiem służbowym. Zwierzchnik służbowy może konsultować sposób prowadzenia sprawy z bezpośrednim przełożonym.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 538.

Rozdział 4

Godziny urzędowania i dyżury

§ 22. Godziny urzędowania ustala:

- 1) w prokuraturze apelacyjnej – prokurator apelacyjny;
- 2) w prokuraturze okręgowej i podległych jej prokuraturach rejonowych – prokurator okręgowy.

§ 23. 1. W prokuraturze rejonowej, okręgowej i apelacyjnej prokurator przełożony zarządza pełnienie przez prokuratorów dyżurów po godzinach urzędowania i w dni wolne od pracy. Dyżur może być prowadzony w jednostce lub poza nią.

2. Prokurator przełożony zapewnia możliwość kontaktu służbowego z prokuratorem pełniącym dyżur.

3. Dla zapewnienia dostępu do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym, w związku z rozpoznawaniem spraw w postępowaniu przyspieszonym, prokurator przełożony w jednostce, przy której działa Punkt Informacyjny Krajowego Rejestru Karnego, może zarządzić odpowiednio dłuższe godziny urzędowania Punktu.

4. O wydaniu zarządzenia, o którym mowa w ust. 3, prokurator przełożony informuje niezwłocznie Dyrektora Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego.

5. Prokurator przełożony może zarządzić przebywanie wyznaczonego prokuratora i pracownika prokuratury w dni ustawowo wolne od pracy oraz w określonych godzinach w dni robocze, poza siedzibą jednostki, w warunkach stałego kontaktu telefonicznego.

6. Informację o sposobie kontaktu z prokuratorem pełniącym dyżur prokurator rejonowy, okręgowy lub apelacyjny przekazuje właściwemu komendantowi Policji, wskazując sposób bezpośredniego kontaktowania się z tym prokuratorem.

§ 24. 1. W związku z rozpoznawaniem spraw w postępowaniu przyspieszonym prokurator przełożony może zarządzić pełnienie dyżurów przez prokuratorów w godzinach pełnienia dyżurów przez sędziów w sądach rejonowych.

2. Informację o sposobie kontaktu z prokuratorem pełniącym dyżur prokurator rejonowy przekazuje właściwemu komendantowi Policji, wskazując sposób bezpośredniego kontaktowania się z tym prokuratorem.

3. Prokurator rejonowy ustala listę prokuratorów wyznaczonych do pełnienia dyżurów, zarządzonych w związku z rozpoznawaniem spraw w postępowaniu przyspieszonym; listę

przekazuje się niezwłocznie prezesowi właściwego sądu rejonowego oraz właściwemu komendantowi Policji.

§ 25. 1. W Prokuraturze Generalnej interesantów przyjmuje Prokurator Generalny i jego zastępcy lub wyznaczeni prokuratorzy i pracownicy Prokuratury Generalnej.

2. W pozostałych jednostkach organizacyjnych interesantów przyjmują odpowiednio: prokurator apelacyjny, okręgowy i rejonowy, ich zastępcy lub wyznaczeni prokuratorzy i pracownicy prokuratury.

3. Interesantów przyjmuje się co najmniej przez 6 godzin w czasie urzędowania prokuratury, a w każdy poniedziałek do godz. 18.00. Interesanci przyjmowani są w kolejności zgłaszania się.

Rozdział 5

Nadzór służbowy

§ 26. 1. Kierownik jednostki i zwierzchnik służbowy jest uprawniony do:

- 1) zapoznawania się z aktami prowadzonych lub zakończonych postępowań;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych informacji o przebiegu postępowania;
- 3) kontrolowania poziomu merytorycznego wystąpień prokuratorów przed sądem;
- 4) udzielania pisemnych lub bezpośrednich konsultacji prokuratorowi prowadzącemu lub nadzorującemu postępowanie przygotowawcze.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kierownik jednostki może przekazać sprawę do dalszego prowadzenia innemu prokuratorowi. Przekazanie wymaga uzasadnienia, w którym powołuje się okoliczności wskazujące na konieczność przekazania sprawy.

§ 27. 1. Kierownik jednostki wyższego stopnia może dokonać analizy aktu toczącego się lub zakończonego postępowania przygotowawczego i zająć pisemne stanowisko w kwestii zgłoszonej przez strony lub inne uprawnione osoby.

2. O poczynionych w toku analizy ustaleniach, w tym zwłaszcza o stwierdzonych uchybieniach, kierownik jednostki wyższego stopnia informuje kierownika podległej jednostki.

§ 28. 1. W przypadku powzięcia przez kierownika jednostki wyższego stopnia informacji o istotnych nieprawidłowościach w postępowaniu przygotowawczym w sprawie prowadzonej w jednostce bezpośrednio niższego stopnia, może podjąć on decyzję o objęciu tego postępowania nadzorem służbowym. Objęcie nadzorem służbowym postępowania

przygotowawczego może nastąpić również na wniosek prokuratora prowadzącego to postępowanie.

2. Kierownik jednostki wyższego stopnia wyznacza prokuratora wykonującego czynności w kierowanej przez siebie jednostce do sprawowania nadzoru służbowego oraz zawiadamia o tym kierownika jednostki bezpośrednio podległej.

3. W przypadku podjęcia decyzji o objęciu nadzorem służbowym, prokurator sprawujący nadzór służbowy może:

- 1) zapoznawać się z aktami sprawy, przy czym zapoznanie następuje w jednostce, w której prowadzone jest postępowanie albo poprzez uzyskanie dostępu do ich wersji elektronicznej;
- 2) żądać ustnych lub pisemnych informacji o przebiegu postępowania;
- 3) udzielać pisemnych lub bezpośrednich konsultacji prokuratorowi prowadzącemu lub nadzorującemu postępowanie przygotowawcze.

§ 29. Prokurator przełożony jest uprawniony do kontroli akt prowadzonego lub zakończonego postępowania. Kontrola akt postępowania będącego w toku następuje w jednostce, w której postępowanie to jest prowadzone albo poprzez uzyskanie dostępu do nich wersji elektronicznej.

§ 30. O ustaleniach poczynionych w toku działań określonych w § 28 i 29, w tym zwłaszcza o stwierdzonych uchybieniach, odpowiednio kierownik jednostki wyższego stopnia lub prokurator przełożony informuje prokuratora kierującego właściwą jednostką.

§ 31. 1. Kierownik jednostki informuje kierownika jednostki wyższego stopnia o:

- 1) wszczęciu śledztwa oraz istotnych dla przebiegu postępowania czynnościach i zdarzeniach w ich toku w sprawach dużej wagi ze względu na ich rodzaj, charakter, skutki lub ich oddźwięk społeczny,
- 2) sprawach szczególnie skomplikowanych, wymagających konsultacji.

2. Kierownik jednostki wyższego stopnia może zwrócić się do kierownika podległej jednostki o przedstawienie informacji dotyczącej postępowania przygotowawczego lub sądowego w każdej sprawie, określając zakres żądanej informacji.

§ 32. 1. Czynności wykonywane w toku nadzoru dokumentuje się na piśmie.

2. O stwierdzonych w toku nadzoru przypadkach oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa przez prokuratora zawiadamia się przełożonego dyscyplinarnego tego prokuratora.

§ 33. W celu poprawy sprawności i efektywności prowadzonych postępowań przygotowawczych prokurator jednostki wyższego stopnia może zarządzić koordynowanie ścisania określonej kategorii przestępstw, które polega w szczególności na:

- 1) systematycznym zbieraniu i analizowaniu materiałów, w tym danych statystycznych, dotyczących form, kierunków i dynamiki przestępczości, sposobu działania sprawców przestępstw oraz okoliczności sprzyjających ich popełnieniu;
- 2) prowadzeniu badań akt spraw dotyczących określonej kategorii przestępstw oraz opracowywanie, przy uwzględnieniu danych, o których mowa w pkt 1, sprawozdań i raportów o stanie przestępczości;
- 3) opracowywaniu i wdrażaniu do praktyki prokuratorskiej metodyki prowadzenia postępowań przygotowawczych, dotyczącej wybranej kategorii przestępstw.

§ 34. 1. Prokurator Generalny, prokurator apelacyjny i prokurator okręgowy może zarządzić wizytację jednostki, w szczególności gdy ujawnią się informacje o istotnych nieprawidłowościach w jej działalności.

2. Wizytacja obejmuje w szczególności badanie:

- 1) prawidłowości i efektywności realizacji zadań, o których mowa w § 14 ust. 2;
- 2) prawidłowości realizacji pozostałych zadań realizowanych przez prokuratorów;
- 3) ukształtowania wewnętrznej struktury jednostki z punktu widzenia zapewnienia prawidłowej realizacji jej zadań;
- 4) prawidłowości podziału czynności pomiędzy prokuratorów, w tym przede wszystkim z punktu widzenia respektowania obowiązku, o którym mowa w § 15, oraz urzędników i innych pracowników jednostki;
- 5) sprawności i efektywności kierowania jednostką oraz komórkami organizacyjnymi;
- 6) prawidłowości, efektywności i sprawności realizacji nadzoru służbowego;
- 7) prawidłowości organizacji pracy komórek obsługi administracyjnej;
- 8) prawidłowości i sprawności postępowania w sprawach skarg i wniosków, prowadzenia spraw kadrowych, ochrony informacji niejawnych oraz administrowania danymi w systemach teleinformatycznych.

3. Wizytacja nie może trwać dłużej niż dwadzieścia jeden kolejnych dni roboczych.

4. O planowanej wizytacji zawiadamia się prokuratora kierującego jednostką podlegającą wizytacji na co najmniej trzydzieści dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

§ 35. 1. Prokurator Generalny, prokurator apelacyjny i prokurator okręgowy może zarządzić lustrację w jednostce organizacyjnej prokuratury, w szczególności gdy ujawnią się informacje o nieprawidłowościach w działalności tej jednostki.

2. Lustracja obejmuje wybrane zagadnienia z działalności danej jednostki. Przeprowadza się ją w celu zbadania przyczyn nieprawidłowości lub kontroli sprawności i efektywności kierowania jednostką oraz prawidłowości, efektywności i sprawności realizacji nadzoru służbowego.

3. Zarządzając lustrację określa się zadania, zakres kontroli i termin jej przeprowadzenia oraz skład zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego, ze wskazaniem prokuratora – przewodniczącego zespołu.

§ 36. 1. Wizytacje i lustracje prokuratur apelacyjnych przeprowadzają wizytatorzy Prokuratury Generalnej i wyznaczeni prokuratorzy Prokuratury Generalnej lub prokuratorzy prokuratur apelacyjnych, a w przypadku potrzeby, także urzędnicy tych prokuratur. Zespołowi wizytacyjnemu lub lustracyjnemu przewodniczy wizytator Prokuratury Generalnej.

2. Wizytacje i lustracje prokuratur okręgowych przeprowadzają wizytatorzy prokuratury apelacyjnej i wyznaczeni prokuratorzy prokuratury apelacyjnej lub prokuratorzy podległych prokuratur okręgowych, a w przypadku potrzeby, także urzędnicy tych prokuratur lub wizytatorzy, prokuratorzy i urzędnicy prokuratury, o których mowa w ust. 1. Zespołowi wizytacyjnemu lub lustracyjnemu przewodniczy wizytator wyznaczony przez zarządzającego wizytację lub lustrację.

3. Wizytacje i lustracje prokuratur rejonowych przeprowadzają wizytatorzy prokuratury okręgowej i wyznaczeni prokuratorzy prokuratury okręgowej, a w przypadku potrzeby także urzędnicy prokuratury lub wizytatorzy, prokuratorzy i urzędnicy prokuratury, o których mowa w ust. 1 i 2. Zespołowi wizytacyjnemu lub lustracyjnemu przewodniczy wizytator wyznaczony przez zarządzającego wizytację lub lustrację.

4. Wizytacji i lustracji jednostki nie może przeprowadzać prokurator będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym prokuratora wizytowanej lub lustrowanej jednostki, lub pozostający z prokuratorem tej jednostki w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności prokuratora biorącego udział w wizytacji lub lustracji.

§ 37. W zależności od potrzeb skład zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego w każdym czasie może zostać zmieniony, zwłaszcza gdy w związku z poczynionymi ustaleniami zakres przeprowadzanej kontroli wymaga rozszerzenia.

§ 38. 1. Ustalenia poczynione w toku wizytacji lub lustracji omawia się, bezpośrednio po jej zakończeniu, na naradzie z prokuratorami i pracownikami kontrolowanej jednostki.

2. W toku narady określonej w ust. 1 informuje się kierownika kontrolowanej jednostki o najistotniejszych spostrzeżeniach wskazujących na potrzebę bezzwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

§ 39. 1. Z wizytacji sporządza się sprawozdanie, które przekazuje się prokuratorowi kierującemu wizytowaną jednostką, w terminie sześćdziesięciu dni od jej zakończenia, do którego może on zgłosić uwagi w terminie trzydziestu dni od dnia przekazania mu sprawozdania.

2. Zarządzający wizytacją, na wniosek przewodniczącego zespołu wizytacyjnego, może przedłużyć termin sporządzenia i przekazania sprawozdania z wizytacji na czas oznaczony, nie dłuższy niż dziewięćdziesiąt dni od dnia jej zakończenia, jeżeli jest to uzasadnione zakresem wizytacji.

3. Zespół wizytacyjny, w terminie 14 dni, przedstawia stanowisko do uwag, o których mowa w ust. 1.

§ 40. 1. Sprawozdanie z wizytacji zawiera:

- 1) określenie celu i zakresu wizytacji;
- 2) poczynione ustalenia oraz, w razie potrzeby, zalecany sposób usunięcia przyczyn stwierdzonych nieprawidłowości;
- 3) oceny badanych zagadnień i ogólną ocenę kontrolowanej jednostki, określenie poziomu pracy prokuratorów i pracowników prokuratury oraz odrębną ocenę pracy kierownika jednostki i jego zastępców;
- 4) wnioski końcowe.

2. Sprawozdanie z lustracji zawiera dane dotyczące zakresu poczynionych ustaleń, ujawnionych uchybień i ich przyczyn oraz wynikające z nich wnioski. W sprawozdaniu, w razie potrzeby, zamieszcza się zalecenia polustracyjne.

3. W sprawozdaniu z wizytacji i lustracji wskazuje się zakres badań dokonywanych przez poszczególnych członków zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego, a w załączniku do sprawozdania – wykaz zbadanych spraw.

§ 41. 1. Przy ustalaniu wyników wizytacji ocenia się okoliczności wskazane w § 34 ust. 2 oraz określa stopień realizacji zaleceń z poprzedniej wizytacji i lustracji.

2. Odrębnej ocenie podlega prawidłowość i poziom wykonywania zadań przez kierownika jednostki, jego zastępców, kierowników komórek organizacyjnych oraz kierowników ośrodków zamiejscowych i wizytatorów.

§ 42. Na podstawie sprawozdania z wizytacji, uwag prokuratora kierującego wizytowaną jednostką organizacyjną prokuratury oraz stanowiska zespołu wizytacyjnego, prokurator zarządzający wizytacją:

- 1) podtrzymuje ocenę pracy wizytowanej jednostki, prokuratora kierującego tą jednostką i jego zastępców zawartą w sprawozdaniu lub dokonuje własnej oceny;
- 2) podtrzymuje zalecenia zawarte w sprawozdaniu lub przedstawia własne zalecenia powizytacyjne, zakreślając termin ich realizacji.

§ 43. 1. Omówienie wyników wizytacji z prokuratorami kontrolowanej jednostki powinno nastąpić w terminie do 30 dni od daty decyzji prokuratora zarządzającego wizytacją, o której mowa w § 34 ust. 1.

2. W omówieniu wyników wizytacji uczestniczy prokurator, który ją zarządził.

3. Ustalenia dokonane w toku wizytacji przedstawia przewodniczący zespołu wizytacyjnego.

§ 44. W przypadku stwierdzenia oczywiście rażących uchybień, a także uzyskania niezadowolającej oceny pracy jednostki lub niezadowolającej oceny pracy w określonym zakresie, przeprowadza się, po upływie wyznaczonego terminu, sprawdzenie prawidłowości wykonania zaleceń powizytacyjnych.

§ 45. 1. Z lustracji sporządza się sprawozdanie, które przekazuje się prokuratorowi kierującemu lustrowaną jednostką, w terminie czternastu dni od jej zakończenia, do którego może on zgłosić uwagi w terminie trzydziestu dni od dnia przekazania mu sprawozdania.

2. Zarządzający lustrację, na wniosek przewodniczącego zespołu lustracyjnego, może przedłużyć termin sporządzenia i przekazania sprawozdania z lustracji na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzydzieści dni od dnia jej zakończenia, jeżeli jest to uzasadnione zakresem lustracji.

3. Do zgłoszonych uwag, w terminie czternastu dni, swoje stanowisko przedstawia zespół lustracyjny.

4. Na podstawie sprawozdania z lustracji, uwag prokuratora kierującego lustrowaną jednostką oraz stanowiska zespołu lustracyjnego, prokurator zarządzający lustrację podtrzymuje zalecenia zawarte w sprawozdaniu lub przedstawia własne zalecenia polustracyjne, zakreślając termin ich realizacji.

Rozdział 6

Sprawy osobowe

§ 46. Prokurator rejonowy przedstawia prokuratorowi okręgowemu pisemne wnioski w sprawach ze stosunku pracy podległych pracowników i prokuratorów.

§ 47. Prokurator okręgowy:

- 1) dokonuje podziału etatów prokuratorskich i asesorskich, etatów asystenta prokuratora oraz etatów pracowników prokuratury na prokuratury rejonowe i komórki organizacyjne prokuratury okręgowej;
- 2) przed przedstawieniem Krajowej Radzie Prokuratury zgłoszenia kandydata na stanowisko prokuratora prokuratury rejonowej przeprowadza kontrolę formalną zgłoszenia, wyznacza wizytatora prokuratury okręgowej do przeprowadzenia oceny kwalifikacji, którą następnie przedstawia kolegium prokuratury okręgowej;
- 3) występuje, z zachowaniem drogi służbowej, z wnioskami o odwołanie ze stanowiska prokuratora prokuratury rejonowej i prokuratora prokuratury okręgowej oraz o mianowanie i zwolnienie asesora prokuratury, a także w innych sprawach zastrzeżonych do decyzji Prokuratora Generalnego;
- 4) występuje z wnioskami do prokuratora apelacyjnego, upoważnionego na podstawie odrębnych przepisów do podejmowania decyzji w tym przedmiocie, z wnioskami o powołanie do pełnienia określonych funkcji w prokuraturach rejonowych i prokuraturze okręgowej oraz o odwołania z ich pełnienia, a także w innych sprawach zastrzeżonych do decyzji prokuratora apelacyjnego;
- 5) podejmuje pozostałe decyzje kadrowe;
- 6) w ramach posiadanych środków finansowych przyznaje podległym pracownikom prokuratur rejonowych i prokuratury okręgowej kolejne wyższe stawki wynagrodzenia zasadniczego, określa wysokość przysługujących im dodatków oraz ustala wysokość wynagrodzenia podległych asystentów prokuratora;

- 7) udziela urlopów wychowawczych oraz urlopów bezpłatnych asesorum prokuratury i prokuratorom prokuratur rejonowych, prokuratorom prokuratury okręgowej oraz pozostałym pracownikom podległych jednostek;
- 8) podejmuje decyzje we wszystkich innych sprawach dotyczących pracowników, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej;
- 9) niezwłocznie zawiadamia Prokuratora Generalnego o utworzeniu lub zwolnieniu stanowiska prokuratora prokuratury rejonowej.

§ 48. Prokurator apelacyjny:

- 1) dokonuje podziału etatów prokuratorskich, etatów asystenta prokuratora oraz etatów pracowników prokuratury na prokuratury okręgowe i komórki organizacyjne prokuratury apelacyjnej;
- 2) przed przedstawieniem Krajowej Radzie Prokuratury zgłoszenia kandydata na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratury apelacyjnej przeprowadza kontrolę formalną zgłoszenia, wyznacza wizytatora prokuratury apelacyjnej do przeprowadzenia oceny kwalifikacji, którą następnie przedstawia kolegium prokuratury apelacyjnej;
- 3) na podstawie odrębnych przepisów, powołuje prokuratorów do pełnienia funkcji w prokuraturze apelacyjnej, prokuraturach okręgowych i prokuraturach rejonowych oraz odwołuje z ich pełnienia;
- 4) realizuje uprawnienia przewidziane w § 47 pkt 3 i 5-8 w stosunku do prokuratorów oraz pracowników prokuratury apelacyjnej;
- 5) niezwłocznie zawiadamia Prokuratora Generalnego o utworzeniu lub zwolnieniu stanowiska prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratury apelacyjnej.

§ 49. Prokurator Generalny:

- 1) dokonuje podziału etatów prokuratorskich, etatów asystenta prokuratora oraz etatów pracowników prokuratury na poszczególne prokuratury apelacyjne;
- 2) przed przedstawieniem Krajowej Radzie Prokuratury zgłoszenia kandydata na stanowisko prokuratora Prokuratury Generalnej przeprowadza kontrolę formalną zgłoszenia oraz wyznacza wizytatora Prokuratury Generalnej do przeprowadzenia oceny kwalifikacji;
- 3) realizuje uprawnienia przewidziane w § 47 pkt 6 i 7 w stosunku do prokuratorów oraz pracowników Prokuratury Generalnej.

§ 50. Kierownik jednostki wydaje decyzje i składa wnioski w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- 1) prokuratorów – w ramach ustawowych uprawnień przełożonego dyscyplinarnego;
- 2) pracowników prokuratury – w ramach określonych przepisami prawa uprawnień kierownika urzędu.

§ 51. 1. Roczny plan urlopów prokuratorów i pracowników prokuratury ustala kierownik jednostki.

2. Prokurator Generalny ustala także plan urlopów prokuratorów apelacyjnych, prokurator apelacyjny – plan urlopów prokuratorów okręgowych, a prokurator okręgowy – plan urlopów prokuratorów rejonowych.

3. Kierownicy jednostek, zgodnie z ustalonym planem, udzielają urlopów wypoczynkowych oraz decydują o konieczności odwołania z urlopu wypoczynkowego podległych im prokuratorów i pozostałych pracowników.

§ 52. 1. Opinia o prokuratorach i pracownikach prokuratury w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy może być wydana wyłącznie na ich prośbę.

2. Opinie o prokuratorach i pracownikach prokuratury wykonujących czynności w Prokuraturze Generalnej wydaje Prokurator Generalny, o prokuratorach i pracownikach prokuratury wykonujących czynności w prokuraturze apelacyjnej wydaje prokurator apelacyjny, a o prokuratorach i pracownikach prokuratury wykonujących czynności w prokuraturze okręgowej i prokuraturze rejonowej – prokurator okręgowy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą opinii wydawanych o aplikantach i asesorach prokuratury oraz innych opinii służbowych sporządzonych w czasie trwania stosunku służbowego (stosunku pracy) prokuratorów i pracowników prokuratury.

4. Opinia może być udostępniona do wglądu tylko prokuratorowi i pracownikowi prokuratury, którego dotyczy, jego zwierzchnikom i przełożonym oraz osobom prowadzącym postępowanie służbowe lub dyscyplinarne wobec danego prokuratora lub pracownika prokuratury.

Rozdział 7

Organizacja pracy organów kolegialnych

§ 53. Prokurator apelacyjny ustala projekt porządku dziennego posiedzenia zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej oraz posiedzenia kolegium

prokuratury apelacyjnej, a prokurator okręgowy – projekt porządku dziennego posiedzenia kolegium prokuratury okręgowej.

§ 54. 1. Na posiedzenie zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej oraz posiedzenie kolegium prokuratury apelacyjnej i kolegium prokuratury okręgowej mogą być zaproszeni prokuratorzy okręgowi i prokuratorzy rejonowi, kierownicy komórek organizacyjnych prokuratury apelacyjnej i prokuratury okręgowej oraz przedstawiciele związków zawodowych działających w prokuraturze, a także innych organizacji, które zrzeszają prokuratorów.

2. W razie potrzeby w posiedzeniu, o którym mowa w ust. 1, lub w jego części mogą uczestniczyć inni zaproszeni pracownicy prokuratury lub inne osoby.

§ 55. 1. Zebranie prokuratorów w Prokuraturze Generalnej, zgromadzenie prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej, kolegium prokuratury apelacyjnej i kolegium prokuratury okręgowej wyrażają opinię lub zajmują stanowisko w formie uchwały zapadającej zwykłą większością głosów, której treść zamieszcza się w protokole posiedzenia.

2. Z przebiegu posiedzenia zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej oraz kolegium prokuratury apelacyjnej i kolegium prokuratury okręgowej sporządza się protokół, który powinien zawierać streszczenie dyskusji oraz treść podjętych uchwał.

Rozdział 8

Dysponenci środków budżetowych

§ 56. 1. Środkami z części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze w zakresie pobierania dochodów i dokonywania wydatków dysponują – stosownie do zakresu swoich kompetencji – dysponenci poszczególnych stopni.

2. Dysponentem głównym jest Prokurator Generalny, jako dysponent części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze.

3. Dysponentem drugiego stopnia jest prokurator apelacyjny w zakresie dysponowania środkami budżetowymi prokuratur okręgowych na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej.

4. Dysponentem trzeciego stopnia jest odpowiednio:

- 1) Prokurator Generalny w zakresie dysponowania środkami budżetowymi Prokuratury Generalnej;
- 2) prokurator apelacyjny w zakresie dysponowania środkami budżetowymi danej prokuratury apelacyjnej;

- 3) prokurator okręgowy w zakresie dysponowania środkami budżetowymi danej prokuratury okręgowej oraz prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury okręgowej.

DZIAŁ II

Czynności prokuratorów

§ 57. W przypadku zaistnienia okoliczności uzasadniających przekazanie sprawy według właściwości innej jednostce, prokurator, który sprawę przekazuje, przeprowadza czynności niecierpiące zwłoki.

§ 58. 1. W przypadku potrzeby dokonania czynności przez prokuratora innej jednostki, prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie może zwrócić się do niej o udzielenie pomocy prawnej.

2. W pisemnym wniosku o udzielenie pomocy prawnej wskazuje się okoliczności wymagające wyjaśnienia oraz określa czynności, które mają być dokonane. Do wniosku dołącza się kopie niezbędnych dokumentów z akt sprawy. Akta sprawy lub odpowiednią ich część przesyła się tylko w razie konieczności.

3. Prokurator wezwany do udzielenia pomocy prawnej powinien niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni, dokonać wnioskowanych czynności, tak aby nie zachodziła konieczność ich powtarzania lub uzupełniania.

4. Jeżeli w toku realizacji wniosku o pomoc prawną wyłoni się potrzeba dokonania również innych, niewskazanych we wniosku czynności, prokurator wezwany niezwłocznie je wykonuje oraz informuje o tym prokuratora wnioskującego.

5. Jeżeli wykonanie czynności w ramach pomocy prawnej w terminie określonym w ust. 3 nie jest możliwe, należy niezwłocznie zawiadomić prokuratora zwracającego się o pomoc prawną o przyczynie zwłoki, z podaniem terminu wykonania czynności.

§ 59. 1. Zawiadomienie o odmowie uwzględnienia w całości lub w części złożonego w sprawie wniosku lub innego żądania przesyła się zainteresowanemu bezzwłocznie, z uzasadnieniem zajętą stanowiska, a w razie potrzeby z pouczeniem o przysługujących mu uprawnieniach.

2. Jeżeli wniosek lub inne żądanie pochodzi od osoby niebędącej w stanie samodzielnie dochodzić swoich praw, prokurator – gdy nie jest zobowiązany do podjęcia działania z urzędu – powinien rozważyć możliwość udzielenia jej pomocy prawnej lub zwrócić się do właściwego organu, instytucji lub organizacji w sprawie udzielenia takiej pomocy.

DZIAŁ III

Postępowanie przygotowawcze

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 60. 1. Postępowanie przygotowawcze prowadzi jednostka określona zgodnie z odpowiednio stosowanymi art. 31–34 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „k.p.k.”.

2. Spór o właściwość miejscową między równorzędnymi jednostkami rozstrzyga kierownik jednostki wyższego stopnia nad jednostką, która wszczęła spór.

3. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej, postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce wyznaczonej przez kierownika prokuratury apelacyjnej, na której obszarze właściwości najwcześniej uzyskano informację o popełnieniu przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na dobro prowadzonego postępowania, kierownik jednostki wyższego stopnia może przekazać sprawę do prowadzenia lub nadzoru podległej jednostce innej niż właściwa w myśl ust. 1.

5. O sprawach, które mogą dotyczyć funkcjonariuszy publicznych, o których mowa w art. 115 § 13 pkt 1–2a k.k., sędziów lub prokuratorów, a także o innych sprawach wywołujących oddźwięk społeczny, kierownik jednostki zawiadamia prokuratora apelacyjnego, który może o tej sprawie poinformować Prokuratora Generalnego.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 85, 384 oraz 694.

§ 61. 1. W sprawach o przestępstwo określone w art. 209 k.k. postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości stale mieszka lub czasowo przebywa pokrzywdzony.

2. W sprawach o przestępstwo popełnione za pośrednictwem sieci teleinformatycznej lub telekomunikacyjnej postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości sprawca działał.

3. W sprawach o kradzież w transporcie lądowym, wodnym i powietrznym oraz o przestępstwo na szkodę pasażerów korzystających ze środków tego transportu, postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości ujawniono przestępstwo lub przyjęto zawiadomienie o jego popełnieniu.

§ 62. Prokuratura rejonowa prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze z wyłączeniem spraw, o których mowa w § 63 i 64.

§ 63. 1. Prokuratura okręgowa prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w sprawach o przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwa przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa z art. 171 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.⁶⁾), przestępstwa z art. 56a i 57–60 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. 2014 r. poz. 197), przestępstwa z art. 303–305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410), przestępstwa z art. 166, art. 189a, art. 197, art. 252 § 1 i 2, art. 286 i art. 287 k.k. oraz przestępstwa skarbowe, a także w sprawach o inne poważne przestępstwa kryminalne i gospodarcze.

2. Prokurator okręgowy może przejąć do prowadzenia sprawy pozostającą we właściwości prokuratury rejonowej, jeżeli przemawia za tym szczególnie skomplikowany charakter sprawy.

§ 64. 1. Prokuratura apelacyjna prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w sprawach przestępczości zorganizowanej i w sprawach o przestępstwa korupcyjne, przestępstwa przeciwko pokojowi i ludzkości, przestępstwa przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, przestępstwa z art. 286 § 1 w związku z art. 294 § 1, art. 287 § 1 w związku z art.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1385 i 1529, z 2013 r. poz. 777, 1036, 1289 i 1567 oraz z 2014 r. poz. 586.

294 § 1 k.k. oraz przestępstwa z art. 23–24a ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.⁷⁾)

2. Prokurator apelacyjny może przejąć do prowadzenia sprawy pozostającą we właściwości prokuratury okręgowej lub rejonowej, jeżeli przemawia za tym szczególnie skomplikowany charakter sprawy lub oddźwięk społeczny sprawy.

§ 65. Kierownik jednostki może zwrócić się do bezpośredniego przełożonego z wnioskiem o przejęcie prowadzenia danej sprawy, jeżeli uzasadniają to w szczególności skomplikowany charakter sprawy lub względy organizacyjne, w tym związane z obsadą kadrową jednostki.

§ 66. 1. W przypadku łączenia spraw do prowadzenia w jednym postępowaniu przygotowawczym, akta postępowania później wszczętego włącza się do akt postępowania wszczętego wcześniej.

2. Niezależnie od dnia wszczęcia postępowania przygotowawczego w łączonych sprawach akta dochodzenia włącza się do akt śledztwa, a akta innego postępowania do akt postępowania, w którym stosuje się tymczasowe aresztowanie.

§ 67. W razie stwierdzenia, że sprawca przestępstwa podlegającego orzecznictwu sądów powszechnych popełnił także przestępstwo podlegające orzecznictwu sądów wojskowych lub wspólnie z osobą podlegającą orzecznictwu tych sądów, prokurator, po dokonaniu czynności niezbędnych dla zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa, wydaje postanowienie o przekazaniu sprawy właściwemu prokuratorowi wojskowemu.

§ 68. Jeżeli zachodzi potrzeba pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności karnej, prokurator prowadzący śledztwo, po dokonaniu niezbędnych czynności dowodowych, występuje do prokuratora bezpośrednio przełożonego o skierowanie do sądu dyscyplinarnego wniosku o zezwolenie na ściganie.

Rozdział 2

Wszczęcie i przebieg postępowania

§ 69. Zawiadomienie o przestępstwie prokurator przyjmuje niezależnie od właściwości miejscowej i rodzaju czynu zabronionego.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1804, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

§ 70. 1. Przed przesłuchaniem sprawdza się dane osobowe przesłuchiwanego na podstawie dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, czyniąc o tym stosowną wzmiankę w protokole przesłuchania. Brak dowodu tożsamości należy odnotować w protokole.

2. Jeżeli tożsamość przesłuchiwanej osoby budzi wątpliwości i występuje niemożność jej ustalenia, należy w chwili dokonywania czynności procesowej posłużyć się uzyskanymi od niej danymi, a następnie zastosować tryb ustalenia tożsamości określony w przepisach odrębnych.

§ 71. W protokole przesłuchania należy przyjąć, jako formę gramatyczną relacji przesłuchiwanego, pierwszą osobę czasu przeszłego i zamieszczać możliwie dokładnie charakterystyczne określenia lub zwroty użyte przez osobę przesłuchiwaną oraz wzmianki dotyczące szczególnego zachowania się tej osoby. Każdą stronę protokołu przesłuchania podpisują wszystkie osoby biorące udział w czynności.

§ 72. Przebieg czynności utrwalony za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, jak również przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie przesłuchania świadka na odległość, na żądanie osoby w niej uczestniczącej należy odtworzyć bezpośrednio po jej dokonaniu i fakt ten odnotować w protokole czynności.

§ 73. W przesłuchaniu dokonywanym osobiście przez prokuratora nie może brać udziału lub być przy nim obecny funkcjonariusz Policji albo innego uprawnionego organu prowadzący postępowanie lub wykonujący czynności procesowe z udziałem przesłuchiwanej osoby. Czynność tę przeprowadza się w jednostce, chyba że szczególne względy stoją temu na przeszkodzie.

§ 74. 1. Prokurator powołuje biegłego niezwłocznie po zebraniu materiału dowodowego potrzebnego do wydania opinii. Materiał powinien być zebrany w sposób umożliwiający wydanie opinii w wyznaczonym terminie.

2. W postanowieniu o powołaniu biegłego prokurator określa materiały przekazane biegłemu w celu wydania opinii w sposób umożliwiający ich identyfikację.

§ 75. 1. Prokurator kieruje tokiem prac biegłego, zaznajamiając go z wynikami prowadzonego postępowania, niezbędnymi do wydania opinii.

2. Po otrzymaniu opinii prokurator niezwłocznie zapoznaje się z jej treścią. Podejmując decyzję o przyznaniu wynagrodzenia biegłemu, prokurator ocenia, czy opinia jest pełna, jasna, sporządzona w sposób rzetelny oraz zgodna z zasadami logicznego rozumowania.

§ 76. Przed wystąpieniem z wnioskiem o orzeczenie obserwacji, prokurator sprawdza, czy biegłym została udostępniona całość niezbędnej do wydania ostatecznej opinii dokumentacji lekarskiej dotyczącej podejrzanego, a w szczególności odnoszącej się do jego dotychczasowego leczenia psychiatrycznego, a w razie potrzeby umożliwia biegłym zapoznanie się z aktami uprzednio prowadzonych przeciwko temu podejrzanemu spraw karnych oraz w porozumieniu z biegłymi zbiera odpowiednie dane, także w drodze przesłuchań i innych stosownych czynności.

§ 77. 1. W postanowieniu o przeszukaniu należy podać cel tej czynności, ze wskazaniem osoby podejrzanego, która ma być wykryta, zatrzymana lub przymusowo doprowadzona, albo rzeczy, które mają być znalezione lub zatrzymane, jak również imię, nazwisko i adres osoby (nazwę i adres instytucji), u której czynności te mają być przeprowadzone, oraz organ wykonujący czynność.

2. W uzasadnieniu postanowienia należy przedstawić dowody lub przytoczyć okoliczności dające podstawę do przypuszczenia, że osoba podejrzana lub wymienione rzeczy znajdują się w miejscu wskazanym w postanowieniu.

§ 78. Prokurator kontroluje prawidłowość postępowania z dowodami rzeczowymi, nie dopuszczając zwłaszcza do:

- 1) przechowywania ich w prokuraturze bez uprzedniego zarejestrowania;
- 2) przechowywania w aktach sprawy pieniędzy, książeczek oszczędnościowych i czekowych, kart płatniczych, papierów wartościowych;
- 3) zwrotu osobie uprawnionej dowodu rzeczowego bez należytego udokumentowania;
- 4) przekazania sądowi aktu oskarżenia lub wniosku o warunkowe umorzenie postępowania przygotowawczego bez dowodów rzeczowych.

§ 79. 1. Dane o osobie podejrzanego, o których mowa w art. 213 § 1–2a k.p.k., należy ustalić niezwłocznie po wydaniu w stosunku do niego postanowienia o przedstawieniu zarzutów albo po postawieniu mu zarzutu bez wydania takiego postanowienia w związku z przystąpieniem do przesłuchania w charakterze podejrzanego. W przypadku rozstrzygnięcia kwestii zastosowania środka zapobiegawczego ustalenie danych, o których mowa w art. 213 § 1 k.p.k., powinno nastąpić przed podjęciem decyzji w tym przedmiocie.

2. Jeżeli dane o karalności podejrzanego pochodzą sprzed więcej niż 6 miesięcy, należy zażądać ich ponownie.

3. Jeżeli podejrzanym jest nieletni albo jeżeli karalność czynu zależy od wieku pokrzywdzonego, do akt sprawy załącza się wyciąg z dowodu osobistego, paszportu lub z aktu urodzenia podejrzanego lub pokrzywdzonego.

§ 80. 1. Prokurator rozpatruje niezwłocznie wnioski stron, ich obrońców i pełnomocników o przeprowadzenie określonych dowodów i dopuszczenie ich do udziału w czynnościach.

2. Jeżeli w żądaniu dopuszczenia do udziału w czynnościach procesowych nie sprecyzowano, o jakie czynności chodzi, należy wezwać składającego żądanie do wskazania, w jakich czynnościach postępowania przygotowawczego chce uczestniczyć.

§ 81. 1. Jeżeli zachodzi potrzeba przesłuchania pokrzywdzonego na etapie postępowania przygotowawczego, czynności tej dokonuje osobiście prokurator.

2. Prokurator osobiście przeprowadza w śledztwie czynności, a zwłaszcza przesłuchuje:

- 1) jedyne go bezpośredniego świadka zdarzenia;
- 2) pokrzywdzonego w sprawie o przestępstwa określone w art. 197 k.k.;
- 3) biegłych

- chyba że okoliczności sprawy i jej charakter tego nie wymagają.

3. Prokurator przesłuchuje również podejrzanego w postępowaniu prowadzonym przez Policję, jeżeli zachodzą warunki do skierowania do sądu wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania.

4. W śledztwie i dochodzeniu liczbę pokrzywdzonych do przesłuchania określa prokurator kierując się celami postępowania przygotowawczego. Pozostałym pokrzywdzonym zapewnia się możliwość złożenia wyjaśnień na piśmie.

5. W sprawach, w których występuje znaczna liczba pokrzywdzonych, prokurator może polecić Policji, aby przesłuchiwała ona niektórych z nich.

§ 82. 1. Po przyjęciu od podejrzanego do protokołu zobowiązania, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 232, z późn. zm.⁸⁾), zwanej dalej „ustawą o świadku koronnym”, prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze niezwłocznie przesłuchuje podejrzanego, co do okoliczności warunkujących wydanie przez sąd

---

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2012 r. poz. 1529.

postanowienia w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego oraz wykonuje inne niezbędne czynności.

2. Prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze przed skierowaniem do Prokuratora Generalnego wniosku o wyrażenie zgody na wystąpienie do sądu o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego, przedstawia podejrzanemu zarzuty popełnienia wszystkich przestępstw, których ten podejrzany dopuścił się i które ujawnił, składając wyjaśnienie w trybie i na zasadach określonych w ustawie o świadku koronnym, a następnie w miarę potrzeby uzupełniająco go przesłuchuje.

3. W celu uzyskania zgody Prokuratora Generalnego na wystąpienie do sądu o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego, prokurator apelacyjny przesyła akta sprawy wraz z uzasadnionym wnioskiem dyrektorowi właściwego departamentu Prokuratury Generalnej. Prokurator okręgowy uzasadniony wniosek w tym przedmiocie wraz z aktami sprawy przesyła za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego, który dołącza swoją opinię w kwestii zasadności dopuszczenia dowodu.

4. Po uprawomocnieniu się postanowienia sądu o dopuszczeniu dowodu z zeznań świadka koronnego i wyłączeniu wobec podejrzanego materiałów do odrębnego postępowania, w sprawie przeciwko pozostałym sprawcom, prokurator niezwłocznie przesłuchuje osobę wskazaną w postanowieniu sądu w charakterze świadka, z uwzględnieniem treści art. 8 ustawy o świadku koronnym.

5. O przesłuchaniu podejrzanego, od którego przyjęto zobowiązanie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy o świadku koronnym, i o wydaniu postanowienia o odmowie wystąpienia z wnioskiem o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego oraz o dopuszczeniu lub odmowie dopuszczenia przez sąd dowodu z zeznań świadka koronnego prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze zawiadamia drogą służbową, z uwzględnieniem przepisów o ochronie tajemnicy państwowej, kierownika właściwej komórki organizacyjnej Prokuratury Generalnej.

6. Wszystkie czynności dowodowe z udziałem podejrzanego, od którego przyjęto zobowiązanie określone w ust. 1, oraz czynności z udziałem świadka koronnego wykonuje osobiście prokurator.

§ 83. 1. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa powinien wyjaśniać powody, dla których nie można go zakończyć, i wskazywać kierunki dalszego postępowania.

2. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa na czas powyżej 3 miesięcy do roku składa się nie później niż na 7 dni przed upływem terminu zakończenia śledztwa.

3. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa na czas powyżej roku składa się właściwemu prokuratorowi nie później niż na 14 dni przed upływem terminu zakończenia śledztwa.

4. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, występuje prokurator, który prowadzi lub nadzoruje śledztwo.

§ 84. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 313 § 1 k.p.k., przedstawia się na piśmie podejrzanemu, a w braku takiej możliwości ustnie.

2. Podejrzany potwierdza podpisem przedstawienie postanowienia, o którym mowa w ust. 1, a także pouczenia o którym mowa w art. 313 § 3 k.p.k. O odmowie złożenia podpisu lub przeszkodzie w jego złożeniu należy sporządzić adnotację.

3. Na postanowieniu o przedstawieniu zarzutów zamieszcza się wzmiankę o zgłoszeniu przez podejrzanego lub jego obrońcę żądań, o których mowa w art. 313 § 3 k.p.k.

4. Fakt podania ustnie podstaw zarzutów należy udokumentować w protokole przesłuchania podejrzanego.

5. W uzasadnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów przytacza się w zwięzły sposób okoliczności faktyczne stanowiące podstawę przedstawienia zarzutów, a w razie potrzeby – argumenty przemawiające za przyjętą kwalifikacją prawną.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do postanowienia o uzupełnieniu lub o zmianie przedstawionych zarzutów.

Rozdział 3

Środki przymusu

Oddział 1

Środki zapobiegawcze

§ 85. 1. Jeżeli podejrzany powołuje się na zły stan zdrowia lub doznane obrażenia ciała, prokurator zarządza zbadanie go przez lekarza, a wyniki badania dołącza do wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania.

2. Jeżeli sąd, stosując tymczasowe aresztowanie umieścił podejrzanego w odpowiednim zakładzie leczniczym, prokurator po otrzymaniu świadectwa lekarskiego ocenia zasadność utrzymania tymczasowego aresztowania i przekazania tymczasowo aresztowanego do aresztu śledczego lub wykonywania tymczasowego aresztowania poza aresztem śledczym we

wskazanym zakładzie leczniczym, określając jednocześnie warunki umieszczenia w nim tymczasowo aresztowanego.

3. W przypadku otrzymania w toku śledztwa informacji o złym stanie zdrowia tymczasowo aresztowanego prokurator zarządza zbadanie go przez lekarza w zakładzie karnym lub areszcie śledczym.

4. Po wydaniu przez sąd postanowienia o tymczasowym aresztowaniu prokurator przesyła do aresztu śledczego, jeżeli wynika to z akt śledztwa lub dochodzenia, informacje o podejrzanym mające na celu zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania karnego lub zapewnienie bezpieczeństwa w areszcie. W przypadku gdy zachodzi konieczność izolowania podejrzanego od innych tymczasowo aresztowanych, informacja powinna zawierać w szczególności ich dane osobowe. Prokurator powiadamia również areszt śledczy o odstąpieniu od dalszego izolowania podejrzanego od innych tymczasowo aresztowanych.

§ 86. O uchyleniu tymczasowego aresztowania prokurator niezwłocznie zawiadamia sąd, który wydał postanowienie o tymczasowym aresztowaniu; odpis postanowienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania wraz z nakazem zwolnienia niezwłocznie przekazuje do administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym tymczasowo aresztowany przebywa.

§ 87. 1. W przypadku konieczności przetransportowania tymczasowo aresztowanego do zakładu karnego lub aresztu śledczego właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności, prokurator wydaje zarządzenie:

- 1) o wysłaniu do właściwej jednostki Policji albo innego uprawnionego organu nakazu doprowadzenia wraz z pisemnym poleceniem przetransportowania tymczasowo aresztowanego do zakładu karnego lub aresztu śledczego;
- 2) o wysłaniu nakazu wydania do administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego, z którego podejrzany będzie doprowadzony do miejsca przeprowadzenia czynności, z podaniem informacji o mającym nastąpić przetransportowaniu.

2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, prokurator wydaje również wtedy, gdy zachodzi konieczność dokonania czynności poza zakładem karnym z udziałem odbywającego prawomocnie orzeczoną karę pozbawienia wolności. O wyznaczonym terminie wykonania czynności z udziałem skazanego na terenie zakładu karnego prokurator pisemnie zawiadamia administrację zakładu karnego, w którym skazany odbywa karę.

3. O zakończeniu czynności z udziałem podejrzanego niezwłocznie zawiadamia się administrację zakładu karnego lub aresztu śledczego, a następnie wydaje polecenie przetransportowania tymczasowo aresztowanego do aresztu śledczego, w którym poprzednio przebywał, chyba że prokurator przeprowadzający czynności postanowi inaczej.

4. W przypadku konieczności wykonania czynności procesowych z tymczasowo aresztowanym pozostającym do dyspozycji innego organu, prokurator pisemnie zwraca się do tego organu o udzielenie zgody na dokonanie czynności w określonym czasie na terenie zakładu karnego lub aresztu śledczego, a w przypadku konieczności przeprowadzenia czynności poza jednostką penitencjarną, w której tymczasowo aresztowany przebywa, występuje również o udzielenie zgody na przetransportowanie go do wskazanego aresztu śledczego lub innego miejsca przeprowadzania czynności. Jeżeli tymczasowo aresztowany pozostaje w dyspozycji innego prokuratora, zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje ten prokurator.

5. Jeżeli tymczasowo aresztowany pozostaje do dyspozycji kilku organów uprawnionych, przetransportowanie uzgadnia się ze wszystkimi uprawnionymi organami.

6. Jeżeli nie sprzeciwia się temu dobro postępowania przygotowawczego, niektóre czynności procesowe z udziałem osób pozbawionych wolności, w tym zwłaszcza końcowe zaznajomienie z materiałami postępowania, należy, w miarę możliwości, dokonywać na terenie aresztu śledczego lub zakładu karnego.

§ 88. 1. Prokurator udziela zgody na widzenie lub rozmowę telefoniczną z tymczasowo aresztowanym w formie zarządzenia. O odmowie udzielenia zezwolenia zawiadamia się osobę ubiegającą się o widzenie lub rozmowę.

2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, poza danymi określonymi w art. 94 k.p.k., powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres osoby odwiedzającej;
- 2) numer dokumentu tożsamości;
- 3) termin jego ważności;
- 4) wskazanie stopnia pokrewieństwa z tymczasowo aresztowanym;
- 5) określenie sposobu kontaktu z tymczasowo aresztowanym;
- 6) podpis prokuratora.

3. Oryginał zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, doręcza się osobie odwiedzającej, natomiast jego kopię pozostawia w aktach podręcznych.

4. Cenzurowania korespondencji podejrzanych tymczasowo aresztowanych innej niż wymieniona w art. 8 § 3, art. 102 pkt 11 i art. 103 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.⁹⁾) dokonuje prokurator, który prowadzi bądź nadzoruje postępowanie. Ocenzurowana korespondencja podlega oznakowaniu pieczęcią o treści: „Ocenzurowano, data ... podpis ...”. Pieczęć przystawia się na korespondencji.

5. Jeżeli korespondencja tymczasowo aresztowanego zawiera wiadomości mogące utrudnić postępowanie przygotowawcze, prokurator zarządza załączenie jej do akt sprawy, o czym zawiadamia nadawcę; nie dotyczy to korespondencji, którą można doręczyć adresatowi po usunięciu z niej takich wiadomości.

6. Korespondencję tymczasowo aresztowanych z organami powołanymi na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących ochrony praw człowieka, Rzecznikiem Praw Obywatelskich, organami państwowymi i samorządowymi, obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem lub radcą prawnym przesyła się niezwłocznie do adresata bez jej cenzurowania, umieszczając na kopercie adnotację „Bez cenzury” opatrzoną datą i podpisem.

§ 89. O każdym przypadku tymczasowego aresztowania, którego czas trwania przekroczył 9 miesięcy, prokurator okręgowy zawiadamia prokuratora apelacyjnego, podając jednocześnie przewidywany termin zakończenia postępowania przygotowawczego.

§ 90. O każdym przypadku przedłużenia tymczasowego aresztowania na okres powyżej roku prokurator apelacyjny zawiadamia Prokuratora Generalnego.

§ 91. 1. Postanowienie o uchyleniu tymczasowego aresztowania prokurator wydaje najpóźniej na 3 dni przed upływem terminu, do którego tymczasowe aresztowanie miało trwać. Odpis tego postanowienia w dniu jego wydania przekazuje się wraz z nakazem zwolnienia do zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym przebywa tymczasowo aresztowany.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 39, poz. 201 i 202, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 734, Nr 185, poz. 1092, Nr 217, poz. 1280 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 628 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 287 i 619.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zawiadomienia o przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji innego organu.

3. Administrację zakładu karnego lub aresztu śledczego zawiadamia się najpóźniej na 3 dni przed upływem terminu, do którego aresztowanie ma trwać, że prokurator nie będzie występował o jego przedłużenie. Zawiadomienie ma formę pisemną.

4. O uchyleniu tymczasowego aresztowania wobec osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej powiadamia się odpowiednio właściwą wojskową komendę uzupełnień bądź wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

§ 92. 1. Jeżeli zakaz opuszczania przez oskarżonego kraju jest połączony z zatrzymaniem paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy albo z zakazem wydania takiego dokumentu, odpis postanowienia w tym przedmiocie przesyła się organowi, który wydał paszport lub inny dokument, bądź jest uprawniony do ich wydania.

2. Zatrzymany paszport lub inny dokument przekazuje się organowi, który wydał ten dokument.

3. Odpis postanowienia dotyczącego cudzoziemców przesyła się wraz z zatrzymanym dokumentem urzędowi konsularnemu państwa obcego, którego obywatelem jest cudzoziemiec.

4. Odpisy postanowień, o których mowa w ust. 1 i 3, przesyła się Komendzie Głównej Straży Granicznej.

5. Odpisy postanowień o uchyleniu środka zapobiegawczego, o którym mowa w ust. 1, bądź jego zmianie przesyła się organom wymienionym w ust. 1, 3 i 4.

§ 93. W przypadku zastosowania środka zapobiegawczego określonego w art. 276 k.p.k., odpis postanowienia o zawieszeniu podejrzanego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo zawierającego nakaz powstrzymania się od określonej działalności doręcza się pracodawcy lub właściwemu organowi samorządu zawodowego albo instytucji, a odpis postanowienia o nakazaniu powstrzymania się od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów Komendzie Głównej Policji.

Oddział 2

List gończy

§ 94. 1. Do listu gończego dołącza się odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu oraz nakaz przyjęcia podejrzanego do najbliższego, według miejsca jego zatrzymania, aresztu śledczego.

2. Po doprowadzeniu podejrzanego prokurator niezwłocznie przesłuchuje go.

3. Odpisy postanowień o tymczasowym aresztowaniu i poszukiwaniu listem gończym, wraz z nakazem przyjęcia, przesyła się Komendzie Głównej Straży Granicznej oraz jednostce Policji właściwej ze względu na miejsce ostatniego zamieszkania lub pobytu podejrzanego.

Oddział 3

Zabezpieczenie majątkowe

§ 95. 1. Prokurator po wydaniu postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym występuje z wnioskiem do właściwego sądu o nadanie postanowieniu klauzuli wykonalności, o ile przepis szczególny tak stanowi.

2. Odpis postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym doręcza się podejrzanemu za zwrotnym pokwitowaniem odbioru, które załącza się do akt sprawy. Podejrzanemu, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie, odpis postanowienia doręcza się podczas przesłuchania lub za pośrednictwem administracji aresztu śledczego, natomiast podejrzanemu przebywającemu na wolności za pośrednictwem organu egzekucyjnego.

3. Przesyłając organowi egzekucyjnemu postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym do wykonania, prokurator w piśmie przewodnim wskazuje mienie podejrzanego ujawnione w toku postępowania przygotowawczego i miejsce, w którym znajduje się to mienie.

4. W sprawach, w których Policja lub inny uprawniony organ dokonał tymczasowego zajęcia, jeden egzemplarz protokołu zajęcia dołącza się do akt postępowania przygotowawczego, a drugi przesyła wraz z postanowieniem o zabezpieczeniu organowi egzekucyjnemu, czyniąc o tym w piśmie przewodnim wzmiankę.

§ 96. Zajęte ruchomości, z wyjątkiem kosztowności, książeczek oszczędnościowych, kart płatniczych, pieniędzy i papierów wartościowych, można pozostawić u podejrzanego lub członka jego rodziny albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania. Dotyczy to zwłaszcza samochodów, maszyn i urządzeń technicznych wymagających niezbędnej konserwacji.

§ 97. 1. O wydaniu postanowienia o zabezpieczeniu w sprawie, w której dokonano tymczasowego zajęcia, zawiadamia się za zwrotnym poświadczeniem odbioru osobę, której oddano pod dozór zajęte ruchomości.

2. Jeżeli w sprawie, o której mowa w ust. 1, prokurator odstąpił od wydania postanowienia o zabezpieczeniu, o upadku tymczasowego zajęcia należy zawiadomić podejrzanego oraz osobę, u której pozostawiono zajęte ruchomości, i niezwłocznie zwrócić za pokwitowaniem tymczasowo zajęte mienie osobie uprawnionej.

§ 98. O uchyleniu postanowienia o zabezpieczeniu zawiadamia się podejrzanego i organ egzekucyjny, któremu postanowienie przesłano do wykonania.

§ 99. Nadesłany przez organ egzekucyjny protokół dokonanego zajęcia mienia składa się do akt postępowania przygotowawczego, a w odpisie – do akt podręcznych. Jeżeli akta sprawy znajdują się już w sądzie, jeden egzemplarz protokołu należy przesłać sądowi w celu dołączenia do właściwych akt.

Rozdział 4

Zawieszenie postępowania

§ 100. Jeżeli do czasu zakończenia śledztwa lub dochodzenia prowadzonego przeciwko kilku podejrzanym wobec jednego z nich zachodzi przeszkoda uzasadniająca zawieszenie postępowania, przed sporządzeniem aktu oskarżenia lub wniosku o warunkowe umorzenie postępowania albo wniosku przewidzianego w art. 324 § 1 k.p.k. należy wyłączyć sprawę tego podejrzanego do odrębnego postępowania.

§ 101. W czasie zawieszenia postępowania przygotowawczego należy okresowo, nie rzadziej niż raz w ciągu 6 miesięcy, sprawdzać, czy przyczyny zawieszenia trwają nadal.

§ 102. Po ustaniu przyczyn zawieszenia postępowania prokurator niezwłocznie wydaje postanowienie o jego podjęciu.

Rozdział 5

Zakończenie postępowania

§ 103. Niezależnie od liczby podejrzanych wydaje się jedno postanowienie o zamknięciu śledztwa albo dochodzenia.

§ 104. Jeżeli w wyniku śledztwa lub dochodzenia prowadzonego przeciwko dwóm lub więcej podejrzanym zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania w

stosunku do jednego lub niektórych z nich, a co do innych należy sporządzić akt oskarżenia, prokurator wyłącza postanowieniem sprawę w odpowiedniej części do odrębnego prowadzenia.

§ 105. 1. Akt oskarżenia przesyła do sądu odpowiednio prokurator apelacyjny, prokurator okręgowy lub prokurator rejonowy.

2. W piśmie przesyłającym do sądu akt oskarżenia zamieszcza się informację o:

- 1) wysłaniu zawiadomień, o których mowa w art. 334 § 6 k.p.k., z podaniem ich daty;
- 2) przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu;
- 3) miejscu przechowywania i o przekazaniu do dyspozycji sądu dowodów rzeczowych, których nie dołączono do akt sprawy, oraz o dokonanym zabezpieczeniu majątkowym.

3. W piśmie, o którym mowa w ust. 2, należy również zamieścić wniosek o rozpoznanie wytoczonego równocześnie powództwa cywilnego lub wzmiankę o zgłoszeniu powództwa w toku postępowania przygotowawczego albo wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w art. 49a k.p.k.

§ 106. Zwrotne pokwitowanie odbioru zawiadomień, o których mowa w art. 334 § 6 k.p.k., przesyła się niezwłocznie po ich otrzymaniu do sądu w ślad za aktem oskarżenia.

§ 107. W przypadku zastosowania w postępowaniu przygotowawczym poręczenia lub dozoru Policji, o przesłaniu do sądu aktu oskarżenia należy zawiadomić poręczającego lub jednostkę organizacyjną Policji sprawującą dozór nad podejrzanym.

§ 108. Zgodę na warunki skazania podejrzany wyraża w protokole przesłuchania podejrzanego lub w protokole końcowego zaznajomienia go z materiałami postępowania albo w odrębnym dokumencie.

§ 109. Jeżeli po dokonaniu uzgodnień, o których mowa w art. 335 § 1 k.p.k., nastąpi zmiana lub uzupełnienie zarzutów podejrzanemu, dokonuje się ponownych uzgodnień w tym zakresie.

Rozdział 6

Nadzór procesowy prokuratora nad postępowaniem

§ 110. Zatwierdzenie postanowienia o odmowie wszczęcia oraz o zawieszeniu śledztwa lub dochodzenia bądź o jego umorzeniu, a także aktu oskarżenia sporządzonego przez Policję w dochodzeniu następuje na oryginale i odpisie dokumentu, ze wskazaniem imienia,

nazwiska i stanowiska służbowego prokuratora oraz daty. Odpis zatwierdzonego dokumentu załącza się do akt podręcznych.

§ 111. Prokurator rejonowy lub prokurator przez niego wyznaczony co najmniej raz w roku dokonuje kontroli dochodzeń prowadzonych przez organy posiadające uprawnienia oskarżycieli publicznych.

Rozdział 7

Terminy i zażalenia

§ 112. Po otrzymaniu zażalenia na postanowienie w przedmiocie środka zapobiegawczego oraz w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego prokurator, uznając, że nie ma możliwości uchylenia lub zmiany tych postanowień, niezwłocznie przesyła zażalenie wraz z aktami sądowi, który wydał zaskarżone orzeczenie bądź jest właściwy do rozpoznania zażalenia, i przedstawia uzasadniony wniosek o podjęcie stosownego rozstrzygnięcia.

§ 113. Uznając, że nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia na postanowienie zamykające drogę do wydania wyroku, prokurator jest obowiązany przedstawić je niezwłocznie właściwemu sądowi wraz z aktami sprawy i wnioskiem zawierającym jego stanowisko co do zasadności zażalenia.

Rozdział 8

Postępowanie w sprawach z oskarżenia prywatnego

§ 114. W przypadku wydania przez prokuratora postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania z urzędu, pokrzywdzonego poucza się o prawie do złożenia aktu oskarżenia, ze wzmianką, że w przypadku wniesienia przez niego prywatnego aktu oskarżenia materiały sprawy zostaną na jego żądanie przesłane sądowi.

DZIAŁ IV

Współpraca międzynarodowa w sprawach karnych

Rozdział 1

Pomoc prawna

Oddział 1

Występowanie o zagraniczną pomoc prawną

§ 115. 1. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej w sprawie karnej powinien być sporządzony w języku polskim, bez skrótów i poprawek, podpisany przez prokuratora apelacyjnego lub prokuratora okręgowego i opatrzony pieczęcią urzędową z nazwą prokuratury; pisma nie sporządza się odręcznie.

2. We wniosku przytacza się dokładny adres jednostki wraz z numerami telefonu i telefaksu, sygnaturę sprawy, dane personalne i adresy podejrzanych i świadków, z których udziałem mają być przeprowadzone czynności, a także określić zwięźle stan faktyczny sprawy ze wskazaniem kwalifikacji prawnej czynu, którego postępowanie dotyczy, oraz wskazać czynności wraz z uzasadnieniem konieczności ich przeprowadzenia.

3. Jeżeli wniosek dotyczy czynności z udziałem osób przebywających za granicą, należy wskazać dane umożliwiające organowi państwa obcego ich identyfikację, a w dalszej kolejności – miejsce pobytu.

§ 116. 1. Wniosek o przesłuchanie osoby zawiera katalog skierowanych do niej pytań.

2. W przypadku wnoszenia o przesłuchanie osoby w charakterze świadka, należy jednocześnie zwrócić się do organu państwa obcego z prośbą o uprzedzenie jej o treści art. 233 k.k. oraz w razie potrzeby zapoznanie z treścią art. 182 lub 183 § 1 k.p.k.

3. W przypadku wnoszenia o przesłuchanie podejrzanego należy zwrócić się do organu państwa obcego z prośbą o uprzednie pouczenie go o obowiązkach i przysługujących mu uprawnieniach.

§ 117. 1. Jeżeli wniosek o przesłuchanie osoby zawiera prośbę o przesłuchanie świadka lub biegłego w formie wideokonferencji, dodatkowo wskazuje się organ i nazwiska osób, które będą przeprowadzały czynność, oraz przyczyny, dla których nie jest pożądane lub możliwe osobiste stawiennictwo świadka lub biegłego.

2. Jeżeli wniosek zawiera prośbę o przesłuchanie świadka lub biegłego w formie konferencji telefonicznej, wskazuje się, oprócz danych wymienionych w ust. 1, informację o tym, że świadek lub biegły wyraża gotowość do udziału w czynności w takiej formie.

§ 118. Do wniosku o udzielenie pomocy prawnej dołącza się wyciąg z powołanych w nim przepisów k.k. łącznie z przepisami dotyczącymi przedawnienia, z powołanych przepisów k.p.k. i innych ustaw, jeżeli ich treść nie została przytoczona.

§ 119. 1. Jeżeli umowa przewiduje bezpośrednią wymianę wniosków o pomoc prawną pomiędzy właściwymi organami państw obcych, we wniosku powołuje się na postanowienia stosownej umowy lub porozumienia.

2. Jeżeli umowa o obrocie prawnym nie przewiduje bezpośredniej wymiany wniosków o pomoc prawną pomiędzy właściwymi organami państw obcych, wniosek taki przesyła się w dwóch egzemplarzach do Prokuratury Generalnej, która przesyła je do właściwego organu państwa obcego.

§ 120. Wniosek o pomoc prawną polegający na przesłuchaniu obywatela polskiego w charakterze podejrzanego, świadka lub biegłego, prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy przesyła bezpośrednio do właściwego urzędu konsularnego.

§ 121. W sprawach skomplikowanych lub szczególnej wagi prokurator może zwrócić się o dopuszczenie go przez organ państwa obcego do udziału w czynnościach wymienionych we wniosku.

§ 122. Jeżeli osoba przebywa na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska nie zawarła umowy o obrocie prawnym, dokumenty doręcza się wraz z tłumaczeniem drogą pocztową za zwrotnym pokwitowaniem odbioru.

Oddział 2

Wykonywanie wniosków o udzielenie pomocy prawnej

§ 123. Oryginały protokołów z czynności przeprowadzanych w ramach realizacji wniosku, bez skrótów i opatrzone pieczęcią urzędową, przekazywane są stronie wzywającej, zaś odpisy pozostawia się w aktach podręcznych prokuratora.

§ 124. Jeżeli otrzymany wniosek zawiera prośbę o dokonanie czynności poza właściwością miejscową danej jednostki, przekazuje się go niezwłocznie właściwej

prokuraturze apelacyjnej lub okręgowej z jednoczesnym powiadomieniem o tym strony wzywającej.

§ 125. W przypadku otrzymania wniosku niezawierającego informacji umożliwiających jego wykonanie, należy zwrócić się do strony wzywającej o jego uzupełnienie lub wyjaśnienia w tym zakresie.

Rozdział 2

Przejęcie i przekazanie ścigania karnego

§ 126. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 591 § 1 k.p.k., zawiera:

- 1) oznaczenie organu wzywającego i wskazanie adresu numeru telefonu i telefaksu, a w miarę możliwości także osoby wyznaczonej do kontaktu oraz jej adresu poczty elektronicznej;
- 2) przedmiot i podstawę wniosku;
- 3) imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, miejsce zamieszkania lub pobytu oraz imiona rodziców podejrzanego;
- 4) zwięzły opis stanu faktycznego oraz informacje dotyczące rozmiaru szkody.

2. Do wniosku dołącza się akta sprawy zawierające uwierzytelnione odpisy materiału dowodowego oraz wyciągi z przepisów karnych dotyczących kwalifikacji czynu będącego przedmiotem postępowania oraz przedawnienia karalności czynu.

3. Wniosek podlega tłumaczeniu przez tłumacza przysięgłego na język urzędowy państwa wezwanego lub inny wskazany język, chyba że umowa międzynarodowa lub porozumienie stanowi inaczej. Załączniki do wniosku tłumaczy się tylko wtedy, gdy umowa lub porozumienie tak stanowi.

§ 127. W sprawie, w której przejęte postępowanie karne zawiera wniosek pokrzywdzonego o naprawienie szkody należy, kierując do sądu akt oskarżenia, składać i popierać ten wniosek.

§ 128. 1. W razie uwzględnienia wniosku o przejęcie ścigania przez organy państwa obcego wobec osoby tymczasowo aresztowanej w Rzeczypospolitej Polskiej, prokurator sporządza nakaz wydania i przetransportowania oskarżonego do granicy Rzeczypospolitej Polskiej w uzgodnionym uprzednio terminie.

2. Nakaz, o którym mowa w ust. 1, prokurator przesyła dyrektorowi właściwego aresztu śledczego.

§ 129. 1. Wraz z osobą tymczasowo aresztowaną przekazuje się organowi państwa obcego dowody rzeczowe, o ile ich charakter na to pozwala.

2. O ile postanowiono o przekazaniu dowodów rzeczowych organowi państwa obcego w przypadkach innych niż określone w ust. 1, prokurator zwraca się do organu państwa obcego o wskazanie czasu, miejsca i sposobu ich przekazania.

§ 130. Jeżeli podejrzany nie posiada dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy państwa, prokurator, przed przekazaniem dyrektorowi aresztu śledczego nakazu, o którym mowa w § 128, zwraca się o wydanie stosownego dokumentu do urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego w Rzeczypospolitej Polskiej państwa, którego obywatelem jest tymczasowo aresztowany, a jeżeli nie jest to możliwe, występuje o wydanie dokumentu, o którym mowa w art. 268 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 463).

Rozdział 3

Ekstradycja

Oddział 1

Wystąpienie z wnioskiem do państwa obcego o wydanie osoby ściganej

§ 131. 1. Wniosek o wydanie osoby ściganej zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie organu wzywającego i wskazanie adresu numeru telefonu i telefaksu, a w miarę możliwości także osoby wyznaczonej do kontaktu oraz jej adresu poczty elektronicznej;
- 2) przedmiot i podstawę wniosku;
- 3) imię, nazwisko, obywatelstwo, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania lub pobytu oraz imiona rodziców osoby ściganej;
- 4) opis czynów, w związku z którymi wnioskuje się o wydanie, czas i miejsce ich popełnienia oraz kwalifikację prawną;
- 5) informacje o przedawnieniu karalności.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu;
- 2) odpis listu gończego;
- 3) tekst przepisów mających zastosowanie w sprawie, w tym tekst przepisów o przedawnieniu;

4) w miarę możliwości fotografię lub inne materiały identyfikacyjne osoby ściganej.

§ 132. Prokurator, który wnioskował o wydanie, zawiadamia areszt śledczy, w którym osadzono osobę wydaną, jakie postępowanie było podstawą wydania, a także, że osoba wydana nie może być bez zgody państwa wydającego ścigana, skazana ani pozbawiona wolności w celu wykonania kary pozbawienia wolności za inne przestępstwo popełnione przed dniem wydania niż to, w związku z którym nastąpiło wydanie.

Oddział 2

Wydanie osoby ściganej na wniosek państwa obcego

§ 133. 1. Czynności zastrzeżone dla prokuratora powinny być wykonywane przez prokuratora właściwej prokuratury apelacyjnej.

2. W przypadku stwierdzenia, że uzyskanie dowodów obywatelstwa polskiego nastąpiło z naruszeniem prawa, należy wystąpić o unieważnienie właściwych dokumentów.

§ 134. Zawiadamiając bezpośrednio organ ścigający państwa obcego i Prokuraturę Generalną o zastosowaniu przez sąd tymczasowego aresztowania cudzoziemca, podać podaje się datę zatrzymania.

Rozdział 4

Postępowanie w stosunku do cudzoziemców i osób korzystających z immunitetów

§ 135. Osobie przebywającej na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska nie ma zawartej umowy o obrocie prawnym, doręcza się pismo wraz z tłumaczeniem drogą pocztową za zwrotnym pokwitowaniem odbioru.

§ 136. 1. O zastosowaniu przez sąd i uchyleniu tymczasowego aresztowania w odniesieniu do obywateli państw obcych, z którymi Rzeczpospolita Polska nie utrzymuje stosunków dyplomatycznych, oraz osób korzystających z prawa azylu, zawiadomienie kieruje się do ministra właściwego do spraw zagranicznych, a jego kopię przesyła się do Prokuratury Generalnej.

2. Zawiadomienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, o którym mowa w ust. 1 oraz art. 612 k.p.k., powinno zawierać, poza danymi osobowymi, określenie obywatelstwa i miejsca zamieszkania, oznaczenie dokumentu tożsamości, treść przedstawionego zarzutu wraz z kwalifikacją prawną czynu i podstawą prawną tymczasowego aresztowania, datę zatrzymania i miejsce osadzenia.

§ 137. Prokurator bezzwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw zagranicznych o wszczęciu postępowania karnego, dotyczącego osoby korzystającej z immunitetu dyplomatycznego i konsularnego.

Rozdział 5

Współpraca w ramach Unii Europejskiej

Oddział 1

Przekazywanie osób ściganych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania i poszukiwania międzynarodowe

§ 138. 1. Jeżeli miejsce pobytu osoby ściganej jest znane, właściwy prokurator okręgowy wraz z wnioskiem o wydanie europejskiego nakazu aresztowania, zwanego dalej „nakazem”, wnosi do sądu okręgowego o przekazanie nakazu właściwemu organowi sądowemu państwa wykonania nakazu.

2. W przypadku gdy osoba ścigana, której miejsce pobytu jest znane, przebywa na terytorium państwa uczestniczącego w Systemie Informacyjnym Schengen, zwanym dalej „SIS”, przesyła się, w formie dokumentu elektronicznego odpis nakazu w formacie PDF i jego tłumaczenie na język angielski w formacie DOC, TXT lub RTF, w sposób zapewniający poufność i integralność przekazywanych danych, bezpośrednio na adres poczty elektronicznej Biura SIRENE, po czym dokonuje się bezzwłocznie wprowadzenia danych tej osoby do SIS; przepis § 154 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy miejsce pobytu osoby ściganej nie jest znane, a istnieje podejrzenie, że osoba ścigana może przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS, przesyła się, w formie dokumentu elektronicznego odpis nakazu w formacie PDF i jego tłumaczenie na język angielski w formacie DOC, TXT lub RTF wraz z wnioskiem o wdrożenie poszukiwań międzynarodowych w formacie PDF w sposób zapewniający poufność i integralność przekazywanych danych, bezpośrednio na adres poczty elektronicznej Biura SIRENE, po czym dokonuje się bezzwłocznie wprowadzenia danych tej osoby do SIS. Odpis wniosku o wdrożenie poszukiwań międzynarodowych wraz z informacją o przekazaniu odpisu nakazu i jego tłumaczenia na język angielski do Biura SIRENE przesyła się do wiadomości Prokuraturze Generalnej; przepis § 154 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku ustalenia, że osoba ścigana przebywa, lub gdy istnieje podejrzenie, że może ona przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS, niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, przepis ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. Przejęcia osoby ściganej przekazywanej do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie nakazu, dokonuje właściwy prokurator po bezpośrednich uzgodnieniach z organem sądowym państwa wykonania nakazu albo po uzgodnieniach za pośrednictwem Prokuratury Generalnej albo punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowniczej.

6. Prokurator zawiadamia areszt śledczy, w którym osadzono osobę przekazaną, jakie postępowanie było podstawą przekazania, a także, że osoba przekazana nie może być bez zgody organu sądowego państwa wykonania nakazu ścigana, skazana ani pozbawiona wolności w celu wykonania kary pozbawienia wolności za inne przestępstwo popełnione przed dniem przekazania, niż to, w związku z którym nastąpiło przekazanie.

§ 139. Organem uprawnionym do przyjęcia nakazu, wydanego przez organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jest właściwy miejscowo prokurator okręgowy.

§ 140. O każdym przypadku wystąpienia do sądu okręgowego o wydanie nakazu oraz o przyjęciu nakazu od organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a także o decyzji sądu w tym zakresie prokurator okręgowy niezwłocznie informuje Prokuraturę Generalną. Prokuraturę Generalną należy również informować o niedotrzymaniu terminów wydania postanowienia w przedmiocie przekazania osoby ściganej, określonych w art. 607m k.p.k., oraz o wystąpieniu przeszkód w jej przekazaniu, o których mowa w art. 607n § 2 k.p.k.

Oddział 2

Obrót prawny związany z wykonywaniem orzeczeń

§ 141. O wykonanie postanowienia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia występuje prokurator właściwej prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej.

§ 142. Wystąpienie o wykonanie, chociażby nieprawomocnego, postanowienia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia kieruje się bezpośrednio do właściwego organu sądowego innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, chyba że oświadczenie złożone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej stanowi inaczej.

§ 143. Prokurator, który występował o wykonanie postanowienia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia, w razie potrzeby prowadzi konsultacje z organem sądowym innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a w szczególności przekazuje, na żądanie tego organu, dalsze niezbędne informacje umożliwiające wykonanie tego postanowienia.

§ 144. Orzeczenie organu sądowego innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o zatrzymaniu dowodów lub mające na celu zabezpieczenie mienia wykonuje prokurator właściwej miejscowo prokuratury okręgowej albo prokurator prokuratury rejonowej pod nadzorem prokuratury okręgowej.

§ 145. Po ustaleniu, że dowody lub mienie znajdują się lub są przechowywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie zachodzą przesłanki do odmowy wykonania orzeczenia, prokurator wydaje postanowienie w przedmiocie wykonania tego orzeczenia bez konieczności wydania postanowienia o zatrzymaniu dowodów lub o zabezpieczeniu mienia na podstawie przepisów k.p.k.

§ 146. Jeżeli okaże się, że dowody lub mienie, których dotyczy orzeczenie sądowe organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, znajdują się lub są przechowywane na obszarze właściwości różnych prokuratur okręgowych, jednostka do której wpłynęło orzeczenie przekazuje niezwłocznie jego odpisy wszystkim właściwym miejscowo prokuraturom okręgowym, powiadamiając o tym organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który wystąpił z orzeczeniem. Wówczas każda z właściwych miejscowo jednostek bada, czy nie zachodzą przesłanki do odmowy wykonania orzeczenia, jak również wydaje postanowienie w przedmiocie wykonania tego orzeczenia.

§ 147. Decyzję o wstrzymaniu wykonania orzeczenia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia prokurator powinien podjąć najpóźniej w momencie wydawania postanowienia w przedmiocie wykonania tych orzeczeń.

Oddział 3

Zapobieganie konfliktom jurysdykcyjnym

§ 148. Wystąpienie, o którym mowa w art. 592a § 1 k.p.k., powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu występującego, ze wskazaniem jego adresu, numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej;
- 2) datę oraz miejsce wystąpienia;
- 3) dane określające tożsamość i obywatelstwo podejrzanego lub oskarżonego, a także pokrzywdzonego;
- 4) sygnaturę sprawy i oznaczenie etapu toczącego się postępowania karnego;
- 5) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu;
- 6) zwięzły opis stanu faktycznego sprawy;

- 7) informację o zastosowaniu tymczasowego aresztowania albo innego środka polegającego na pozbawieniu wolności;
- 8) inne informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla ustalenia toczącego się postępowania co do tego samego czynu tej samej osoby w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

§ 149. 1. Prokurator udziela odpowiedzi na wystąpienie sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która zawiera informacje o:

- 1) tym, czy toczy się lub toczyło się postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) właściwym organie, który prowadzi lub prowadził postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej, z podaniem jego adresu, numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej oraz wskazuje etap toczącego się postępowania karnego lub rodzaj orzeczenia kończącego postępowanie karne.

2. W przypadku nieposiadania informacji, o których mowa w ust. 1, prokurator występuje do Prokuratora Generalnego o informacje o właściwym organie, który prowadzi lub prowadził postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku uzyskania informacji od podmiotu określonego w ust. 2, prokurator przekazuje wystąpienie sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej do właściwego organu prowadzącego postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku uzyskania informacji, że nie toczy się lub nie toczyło się postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej, prokurator udziela odpowiedzi sądowi lub innemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

§ 150. Wystąpienie oraz odpowiedź na wystąpienie może nastąpić przy użyciu urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności tych dokumentów.

§ 151. 1. W przypadku prowadzenia konsultacji przez kilka jednostek w związku z tym samym wystąpieniem właściwego sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub zbiegiem wystąpień odnośnie postępowania karnego co do tego samego czynu tej samej osoby, nadzór nad przebiegiem konsultacji sprawuje Prokurator Generalny.

2. Konsultacje, o których mowa w art. 592c § 1 k.p.k., przeprowadza się w języku uzgodnionym między prokuratorem a właściwym sądem lub innym organem państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Rozdział 6

Dostęp do danych Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) oraz Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS)

§ 152. Prokurator apelacyjny oraz prokurator okręgowy zapewniają całodobowy kontakt z Biurem SIRENE poprzez zorganizowanie systemu dyżurów pełnionych przez prokuratorów kierowanej przez siebie jednostki.

§ 153. Przetwarzanie danych SIS odbywa się poprzez Centralną Bazę Danych Systemu Informatycznego Prokuratury.

§ 154. 1. Wpisów danych SIS w sprawach pozostających na etapie postępowania przygotowawczego dokonują prokuratury apelacyjne i prokuratury okręgowe.

2. Wprowadzenia danych SIS dotyczących osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 165, poz. 1170, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanej dalej „ustawą o SIS oraz VIS”, dokonuje się bezzwłocznie w przypadku ustalenia, że osoba poszukiwana przebywa lub zaistnienia podejrzenia, że może ona przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS.

3. Wprowadzenia danych SIS dotyczących osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy o SIS oraz VIS, i przedmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy o SIS oraz VIS, można dokonywać w przypadku ustalenia, że osoby te przebywają, a przedmioty te znajdują się lub zaistnienia podejrzenia, że osoby te mogą przebywać, a przedmioty te mogą znajdować się na terytorium państwa uczestniczącego w SIS oraz gdy uzasadnia to waga lub charakter sprawy.

§ 155. 1. Prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze w sprawie, w której podjęto czynności poszukiwawcze za pośrednictwem SIS, bezzwłocznie zmienia lub usuwa dane niezgodne z prawem, niedokładne lub nieaktualne.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 195, poz. 1198 i Nr 216, poz. 1367, z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 81, poz. 531 i Nr 239, poz. 1593 oraz z 2013 r. poz. 1650.

2. Bezpośrednio po przekazaniu osoby, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy o SIS oraz VIS, uchyleniu nakazu albo w przypadku, gdy nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa, dokonuje się usunięcia danych niezgodnych z prawem lub nieaktualnych.

3. Prokurator, do którego zadań należy wykonywanie czynności z zakresu obrotu prawnego z zagranicą, nie rzadziej niż co 6 miesięcy, żąda od właściwego prokuratora nadesłania informacji o stanie spraw, w których wprowadzono dane SIS, i podejmuje działania zmierzające do zapewnienia aktualności tych danych.

§ 156. W przypadku stwierdzenia wprowadzenia danych SIS dokonanego przez organ innego państwa, które wymaga zastrzeżenia w SIS z uwagi na zaistnienie przesłanki, o której mowa w art. 604 § 1 pkt 1 albo art. 607p § 1 pkt 4 lub § 2 k.p.k., prokurator, do którego zadań należy wykonywanie czynności z zakresu obrotu prawnego z zagranicą, niezwłocznie informuje Biuro SIRENE o konieczności dokonania takiego zastrzeżenia.

§ 157. W przypadku zaistnienia potrzeby uzyskania wglądu do danych VIS, z zastrzeżeniem wynikającym z art. 7 ust. 1 pkt 1–3 ustawy o SIS oraz VIS, prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy zwraca się w tej sprawie do Komendanta Głównego Policji jako centralnego punktu dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy o SIS oraz VIS.

DZIAŁ V

Udział prokuratora w postępowaniu sądowym w sprawach karnych

Rozdział 1

Udział prokuratora w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji

§ 158. 1. Do udziału w rozprawie (posiedzeniu) wyznacza się prokuratora, który w danej sprawie prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze albo sporządził akt oskarżenia. Wyznaczenie innego prokuratora jest dopuszczalne wyłącznie w uzasadnionych przypadkach; wyznacza się wówczas prokuratora dobrze zaznajomionego ze sprawą. Przepis § 65 stosuje się odpowiednio.

2. W sprawach skomplikowanych, a także w przypadku, gdy postępowanie prowadził zespół prokuratorów, w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania przed sądem do udziału w rozprawie można wyznaczyć więcej niż jednego prokuratora.

§ 159. W sprawach, w których funkcje oskarżycielskie przed sądami rejonowymi wykonują przedstawiciele innych organów, prokurator zapoznaje się z treścią orzeczeń i w

miarę potrzeby zaskarża je. Organom tym prokurator udziela wskazówek i zaleceń w wypełnianiu funkcji oskarżycielskiej.

§ 160. 1. Prokurator informuje przełożonego o zastosowaniu przez sąd art. 387 i 397 k.p.k.

2. Przełożony, niezależnie od prokuratora, może złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia orzeczenia.

3. W przypadku określonym w ust. 2, po uzyskaniu sporządzonego na piśmie uzasadnienia orzeczenia, przełożony może wyznaczyć innego prokuratora niż uczestniczący w rozprawie do dokonania oceny zasadności orzeczenia. Ocenę taką poprzedza zapoznanie się z aktami danej sprawy. W razie stwierdzenia braku podstaw do zaskarżenia orzeczenia prokurator przedstawia swoją ocenę na piśmie.

Rozdział 2

Środki odwoławcze

§ 161. Środek odwoławczy od orzeczenia sądu pierwszej instancji przesyła do sądu prokurator, który skierował akt oskarżenia.

§ 162. Przy powoływaniu się na dowód należy w uzasadnieniu środka odwoławczego wskazać numer karty akt sprawy, a także postanowienia o ujawnieniu dowodu.

Rozdział 3

Udział prokuratora w postępowaniu przed sądem odwoławczym

§ 163. 1. Do udziału w postępowaniu przed sądem odwoławczym wyznacza się prokuratora, który był wyznaczony do udziału w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. Jeżeli prokurator nie może wziąć udziału w postępowaniu lub ze względów organizacyjnych byłoby to niecelowe przepis § 58 stosuje się.

2. W postępowaniu przed sądem odwoławczym przepis § 65 stosuje się odpowiednio.

§ 164. O cofnięciu środka odwoławczego należy zawiadomić prokuratora, który zaskarżył orzeczenie, podając mu motywy tej decyzji.

§ 165. Akta podręczne zwraca się właściwej jednostce, podając w miarę potrzeby główne motywy stanowiska sądu odwoławczego oraz ocenę tego stanowiska.

§ 166. Zwracając akta podręczne prokuratorowi okręgowemu lub rejonowemu, powiadamia się go o dostrzeżonych w postępowaniu odwoławczym uchybieniach

postępowania przygotowawczego lub sądowego, a w miarę potrzeby podejmuje się odpowiednie środki oddziaływania służbowego.

Rozdział 4

Zaskarżanie prawomocnych orzeczeń

§ 167. 1. W razie stwierdzenia w orzeczeniu sądu odwoławczego uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 523 k.p.k., wniosek o doręczenie orzeczenia kieruje do sądu odwoławczego odpowiednio naczelnik właściwego wydziału prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej.

2. Kasację od orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzoną przez prokuratora prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej, wnosi do Sądu Najwyższego za pośrednictwem sądu odwoławczego odpowiednio prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy.

3. Odpowiedź na kasację składa odpowiednio prokurator prokuratury apelacyjnej lub okręgowej w terminie 14 dni od dnia otrzymania kasacji innej strony. Uznając kasację za oczywiście bezzasadną, prokurator zarządza przesłanie odpowiedzi podmiotom wymienionym w art. 530 § 5 k.p.k., o czym informuje sąd, a po nadejściu zwrotnych poświadczeń jej odbioru przesyła je do sądu w ślad za odpowiedzią na kasację.

4. W przypadku niesporządzenia przez sąd odwoławczy uzasadnienia orzeczenia w czasie powodującym zagrożenie upływu terminu, o którym mowa w art. 524 § 3 k.p.k., prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy, na dwa miesiące przed upływem tego terminu, powinien zawiadomić o tym prezesa sądu odwoławczego.

§ 168. 1. Wniosek o wniesienie przez Prokuratora Generalnego kasacji w trybie art. 521 k.p.k. składa odpowiednio prokurator apelacyjny albo prokurator okręgowy. W przypadku gdy kasacja ma być wniesiona na niekorzyść oskarżonego, wniosek taki powinien być złożony nie później niż na 4 miesiące od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przesyła się akta główne oraz akta podręczne sprawy.

§ 169. 1. Uznając potrzebę wznowienia postępowania sądowego z urzędu lub na skutek podania uprawnionej osoby, prokurator rejonowy przedstawia prokuratorowi okręgowemu stosowny wniosek wraz z aktami sprawy.

2. W razie uznania podania za niezasadne pozostawia się je bez biegu i powiadamia o tym zainteresowanego, podając motywy odmowy.

3. W sprawie, w której akt oskarżenia wniósł prokurator okręgowy, wniosek o skierowanie do sądu wniosku o wznowienie postępowania z urzędu lub zasługujące na uwzględnienie podanie uprawnionej osoby o wznowienie postępowania przesyła się prokuratorowi apelacyjnemu.

4. Wniosek o wznowienie postępowania przesyła do właściwego sądu odpowiednio prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy.

§ 170. Do udziału prokuratora Prokuratury Generalnej przed Sądem Najwyższym w postępowaniu kasacyjnym i dotyczącym wznowienia postępowania stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 3.

DZIAŁ VI

Udział prokuratora w postępowaniu wykonawczym

§ 171. 1. W przypadku ujawnienia okoliczności dających podstawę do odwołania odroczenia, przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności lub warunkowego przedterminowego zwolnienia albo do podjęcia zawieszono postępowania wykonawczego, prokurator bezzwłocznie występuje do sądu ze stosownym wnioskiem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i warunkowego umorzenia postępowania.

§ 172. Prokurator bierze udział w posiedzeniach sądu, gdy sąd pierwszej lub drugiej instancji rozstrzyga w przedmiocie:

- 1) odroczenia wykonania kary oraz warunkowego zawieszenia wykonania kary;
- 2) zamiany kary grzywny lub kary ograniczenia wolności na zastępczą karę pozbawienia wolności;
- 3) wykonania kary pozbawienia wolności po zwolnieniu skazanego ze szpitala psychiatrycznego lub zakładu leczenia odwykowego;
- 4) zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszonoj oraz odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia;
- 5) udzielenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego oraz uchylenia takiego zezwolenia;
- 6) warunkowego przedterminowego zwolnienia.

§ 173. Prokurator powinien rozważyć potrzebę wzięcia udziału w posiedzeniu sądu również w innych sprawach, zwłaszcza zawitych lub wywołujących społeczny oddźwięk.

DZIAŁ VII

Postępowanie o ułaskawienie

§ 174. Jeżeli z treści otrzymanego pisma wynika, że zawiera ono prośbę o ułaskawienie, prokurator przesyła je do właściwego sądu pierwszej instancji.

§ 175. 1. Uznając potrzebę wszczęcia postępowania o ułaskawienie z urzędu, prokurator przedstawia kierownikowi jednostki wyższego stopnia umotywowany wniosek wraz z aktami sprawy i odpowiednimi dokumentami.

2. W przypadku przewidzianym w art. 568 k.p.k. prokurator występuje równocześnie do Prokuratora Generalnego z wnioskiem o wstrzymanie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w jej wykonaniu.

DZIAŁ VIII

Czynności prokuratora w sprawach odpowiedzialności podmiotów zbiorowych

§ 176. W sprawach przeciwko podejrzanym o czyny zabronione określone w art. 16 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2012 r. poz. 768, z późn. zm.¹¹⁾) powiadomienia, o którym mowa w art. 21 ust. 4 tej ustawy, dokonuje na piśmie prokurator, jeżeli prowadzi lub nadzoruje postępowanie przygotowawcze lub wnosi akt oskarżenia albo składa wniosek o warunkowe umorzenie postępowania. Kopię powiadomienia i dowód jego doręczenia podmiotowi zbiorowemu dołącza się do akt postępowania.

§ 177. 1. Wniosek o pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności składa prokurator, który wniósł akt oskarżenia albo złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania w sprawie przeciwko osobie, za której czyn zabroniony podmiot zbiorowy może ponieść odpowiedzialność.

2. W sprawach, w których akt oskarżenia albo wniosek o warunkowe umorzenie postępowania kieruje bezpośrednio do sądu inny uprawniony organ, wniosek składa prokurator rejonowy, na którego obszarze właściwości mieści się siedziba tego sądu.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w sprawach o przestępstwa skarbowe, w których sąd orzekł o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 769 i 1193, z 2013 r. poz. 1245 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 538.

§ 178. Wniosek o pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności przesyła do sądu bezpośredni przełożony w stosunku do prokuratora składającego wniosek.

§ 179. 1. W rozprawie bierze udział prokurator, który złożył wniosek o pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy względy organizacyjne przemawiają za udziałem w rozprawie prokuratora równorzędnej jednostki, na której obszarze właściwości mieści się siedziba sądu właściwego do rozpoznania sprawy. W takim przypadku akta podręczne sprawy przekazuje się kierownikowi właściwej równorzędnej jednostki z odpowiednim wnioskiem.

3. Środki odwoławcze wnosi do sądu prokurator, który uczestniczył w rozprawie.

DZIAŁ IX

Postępowanie w sprawie skargi na przewlekłość postępowania przygotowawczego

§ 180. 1. Prokurator, do którego wniesiono skargę na przewlekłość postępowania przygotowawczego w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 oraz z 2009 r. Nr 61, poz. 498), zwanej dalej „ustawą o skardze”, po stwierdzeniu swojej właściwości oraz zbadaniu wymogów formalnych skargi przekazuje ją niezwłocznie wraz z aktami głównymi postępowania przygotowawczego sądowi właściwemu do rozpoznania skargi z wnioskiem zawierającym stanowisko co do zasadności skargi.

2. Przed przekazaniem akt prokurator zapewnia możliwość dalszego prowadzenia postępowania przygotowawczego przez sporządzenie niezbędnych odpisów lub kserokopii z akt sprawy.

§ 181. O wniesieniu skargi na przewlekłość postępowania przygotowawczego prokurator zawiadamia niezwłocznie kierownika jednostki wyższego stopnia, przedstawiając mu równocześnie pisemne stanowisko w przedmiocie zasadności skargi.

§ 182. Prokurator przełożony, któremu sąd doręczył odpis skargi w trybie art. 10 ust. 2a ustawy o skardze, zapewnia udział w postępowaniu przed sądem wyznaczonego prokuratora.

§ 183. W razie uwzględnienia skargi dotyczącej przewlekłości postępowania przygotowawczego będącego w toku kierownik jednostki wyższego stopnia obejmuje sprawę zwierzchnim nadzorem służbowym.

DZIAŁ X

Sposób realizacji zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy i z zakresu ubezpieczeń społecznych

§ 184. 1. Sprawy cywilne należą do zakresu działania jednostki, na której obszarze właściwości mieści się siedziba sądu właściwego do rozpoznania sprawy cywilnej.

2. Prokurator rejonowy może podjąć czynności przed sądem okręgowym jako sądem pierwszej instancji, jeżeli uzasadniają to wyniki postępowania prowadzonego w podległej mu jednostce.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy względy organizacyjne lub zawikłość sprawy cywilnej przemawiają za podjęciem czynności przez prokuratora okręgowego. W takim przypadku akta sprawy lub inne materiały przekazuje się prokuratorowi okręgowemu z odpowiednim wnioskiem.

4. Jeżeli zachodzi potrzeba podjęcia czynności w postępowaniu odwoławczym w sprawie, w której w postępowaniu przed sądem okręgowym jako sądem pierwszej instancji brał udział prokurator rejonowy lub prokurator okręgowy, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 3.

§ 185. Przed wytoczeniem powództwa na rzecz oznaczonej osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, złożeniem żądania zabezpieczenia powództwa lub wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego prokurator kontaktuje się z tą osobą lub jednostką, pouczając ją o przysługujących jej prawach.

§ 186. 1. Powództwo na rzecz Skarbu Państwa, na podstawie art. 412 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121 i poz. 827), o orzeczenie przepadku świadczenia lub jego wartości prokurator może wytoczyć w każdej sprawie, w której uzasadniają to dowody zebrane w postępowaniu karnym lub w postępowaniu o przestępstwo skarbowe, gdy nie został prawomocnie orzeczony w tym postępowaniu środek karny przepadku przedmiotu tego świadczenia lub jego równowartości albo ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotu lub korzyści majątkowej i nie działa organ uprawniony do podejmowania czynności procesowych za Skarb Państwa.

2. W wyjątkowych przypadkach prokurator może inicjować wytoczenie powództwa, o którym mowa w ust. 1, przez organ uprawniony do podejmowania czynności procesowych za Skarb Państwa.

§ 187. 1. W sprawach, w których postępowanie toczy się z inicjatywy prokuratora oraz w których zgłosił on udział w postępowaniu, prokurator uczestniczy w rozprawie. Wyznaczenie innego prokuratora jest dopuszczalne wyłącznie w uzasadnionych przypadkach; wyznacza się wówczas prokuratora dobrze zaznajomionego ze sprawą.

2. Za zgodą prokuratora bezpośrednio przełożonego prokurator może nie uczestniczyć w rozprawie przed sądem drugiej instancji, jeżeli udział ten byłby niecelowy.

3. Do udziału w rozprawie (posiedzeniu) wyznacza się prokuratora, który w danej sprawie zainicjował postępowanie lub który zgłosił udział w postępowaniu.

4. W sprawach skomplikowanych, a także w przypadku, gdy postępowanie prowadził zespół prokuratorów, w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania przed sądem do udziału w rozprawie można wyznaczyć więcej niż jednego prokuratora.

§ 188. O niezgłoszeniu udziału w sprawie, w której sąd zawiadomił prokuratora na podstawie art. 59 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.¹²⁾) oraz o odstąpieniu od udziału w sprawie prokurator niezwłocznie zawiadamia sąd.

§ 189. 1. Skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnosi do Sądu Najwyższego odpowiednio prokurator okręgowy albo prokurator apelacyjny, przedstawiając niezwłocznie akta sprawy lub inne materiały Prokuraturze Generalnej.

2. W razie stwierdzenia, że do wniesienia skargi jest uprawniony wyłącznie Prokurator Generalny, akta sprawy lub inne materiały przedstawia się niezwłocznie Prokuratorowi Generalnemu z odpowiednim wnioskiem.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w razie potrzeby wystąpienia Prokuratora Generalnego do Sądu Najwyższego z wnioskiem o unieważnienie prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 64 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2013 r. poz. 499 oraz z 2014 r. poz. 504).

---

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616 i 945.

DZIAŁ XI

Udział prokuratora w postępowaniu administracyjnym i w postępowaniu przed sądami administracyjnymi

§ 190. Sprzeciw i skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego w sprawach, o których mowa w § 191 ust. 2, oraz skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego wnosi odpowiednio prokurator okręgowy albo prokurator apelacyjny. W takim przypadku stosuje się odpowiednio przepis § 191 ust. 1.

§ 191. 1. Akta sprawy lub inne materiały przedstawia się Prokuratorowi Generalnemu z odpowiednim wnioskiem, gdy zachodzi potrzeba:

- 1) wniesienia przez Prokuratora Generalnego sprzeciwu od decyzji administracyjnej wydanej przez ministra;
- 2) wystąpienia Prokuratora Generalnego do Prezesa Rady Ministrów o uchylenie aktów prawa miejscowego wydanych przez wojewodę lub wojewódzkie organy administracji niezespółonej rozporządzenia wojewody;
- 3) wystąpienia Prokuratora Generalnego do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych;
- 4) zwrócenia się Prokuratora Generalnego do Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego o wystąpienie do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o unieważnienie prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego na podstawie art. 172 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.¹³⁾).

2. Sprzeciw do ministra jako organu wyższego stopnia w stosunku do organu, który wydał zaskarżoną sprzeciwem decyzję, oraz skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego na decyzję ministra kieruje się za pośrednictwem Prokuratury Generalnej.

3. Kopię skargi kasacyjnej od orzeczenia wojewódzkiego sądu administracyjnego w sprawie ze skargi na decyzję ministra przedstawia się niezwłocznie Prokuraturze Generalnej.

§ 192. 1. Prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy w mieście stanowiącym siedzibę wojewódzkiego sądu administracyjnego zapewnia udział prokuratora w posiedzeniach tego sądu w sprawach, w których prokurator zainicjował postępowanie

---

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101 i 1529 oraz z 2014 r. poz. 183 i 543.

administracyjne lub brał w nim udział albo wniósł skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego lub zgłosił udział w postępowaniu przed tym sądem.

2. Po wniesieniu skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego lub zgłoszeniu udziału w postępowaniu przed tym sądem akta podręczne sprawy lub inne materiały niezwłocznie przekazuje się prokuratorowi apelacyjnemu lub prokuratorowi okręgowemu właściwemu do zapewnienia udziału prokuratora w posiedzeniu sądu, chyba że prokurator, który wniósł skargę, zamierza sam wziąć udział w tym posiedzeniu.

§ 193. 1. W sprawach, w których prokurator brał udział w postępowaniu przed wojewódzkim sądem administracyjnym lub wniósł skargę kasacyjną albo uznał za potrzebny swój udział w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego udział prokuratora w posiedzeniu tego sądu zapewnia prokurator apelacyjny w mieście stanowiącym siedzibę wojewódzkiego sądu administracyjnego, który wydał zaskarżone orzeczenie.

2. W uzasadnionych przypadkach prokurator apelacyjny może zwrócić się do Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie o zapewnienie udziału prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie indywidualnej.

3. Prokuratura Generalna zapewnia udział prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w składzie siedmiu sędziów, a także w sprawie, w której skargę kasacyjną wniósł prokurator wykonujący czynności służbowe w tej prokuraturze lub strona, jeżeli w postępowaniu przed wojewódzkim sądem administracyjnym brał udział ten prokurator.

4. Prokurator apelacyjny może wystąpić do Prokuratury Generalnej z wnioskiem o udział w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie indywidualnej prokuratora wykonującego czynności służbowe w tej prokuraturze, jeżeli sprawa jest szczególnie zawiła.

§ 194. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do innych postępowań prowadzonych z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183).

DZIAŁ XII

Tryb działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa

§ 195. W ramach współdziałania w zapobieganiu przestępczości i innym naruszeniom prawa z organami państwowymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi, organami samorządu terytorialnego i organizacjami społecznymi, prokurator:

- 1) w uzasadnionych przypadkach, z własnej inicjatywy składa organom samorządowym informację o stanie zagrożenia przestępczością i istnieniu warunków do naruszeń prawa, a w razie potrzeby przedstawia wnioski o wydanie przepisów porządkowych na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.¹⁴⁾) oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 595 i 645 oraz z 2014 r. poz. 379);
- 2) uczestniczy w pracach komisji bezpieczeństwa i porządku na podstawie art. 38a ust. 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym;
- 3) kieruje z własnej inicjatywy do organów władzy publicznej i organizacji społecznych informacje o stanie zagrożenia przestępczością i innymi naruszeniami prawa wraz z odpowiednimi wnioskami;
- 4) podejmuje inne działania zmierzające do tworzenia prawnych i organizacyjnych warunków przeciwdziałania naruszeniom prawa.

DZIAŁ XIII

Skargi i wnioski

§ 196. Skargę na czynności lub zachowanie prokuratora rozpatruje jego bezpośredni przełożony, a skargę na pracownika prokuratury – jego przełożony.

§ 197. Prokurator kierujący jednostką rozpatruje skargi lub wnioski dotyczące urzędników i innych pracowników.

§ 198. Skargę lub wniosek, w zakresie w jakim, zawiera żądanie pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności dyscyplinarnej, prokurator kierujący jednostką przekazuje właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu. O sposobie rozpatrzenia skargi rzecznik

---

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 645 i 1318 oraz z 2014 r. poz. 379).

dyscyplinarny zawiadamia skarżącego oraz prokuratora, który przekazał mu skargę lub wniosek.

§ 199. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy czynności prokuratora podlegającej zaskarżeniu, prokurator kierujący jednostką niezwłocznie przekazuje skargę lub wniosek do akt postępowania, którego dotyczy, zawiadamiając o tym wnoszącego.

DZIAŁ XIV

Przepisy końcowe

§ 200. Postępowania karne wszczęte przed 1 stycznia 2015 r. są prowadzone w jednostkach, w których zostały wszczęte, chyba że prokurator kierujący jednostką wyższego rzędu przekaze je do jednostki właściwej zgodnie z przepisami § 62–64.

§ 201. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. z 2014 r. poz. 144)

§ 202. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze. W myśl tego przepisu Minister Sprawiedliwości ustala, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury określający:

- 1) wewnętrzną strukturę organizacyjną i zadania Prokuratury Generalnej, prokuratur apelacyjnych oraz pozostałych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także liczbę zastępców Prokuratora Generalnego, o których mowa w art. 12 ust. 4,
- 2) organizację pracy i sposób kierowania pracą,
- 3) dysponentów środków budżetowych,
- 4) formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego, w tym poprzez wizytacje i lustracje,
- 5) tryb załatwiania spraw osobowych,
- 6) organizację pracy organów kolegialnych,
- 7) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w sprawach karnych,
- 8) sposób realizacji zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy,
- 9) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w postępowaniu administracyjnym i przed sądami administracyjnymi,
- 10) tryb działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa,
- 11) tryb postępowania w sprawach skarg i wniosków.

W aktualnym stanie prawnym obowiązuje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. z 2014 r. poz. 144). Poniżej przedstawione uzasadnienie koncentruje się na rozwiązaniach nowych względem istniejących w obecnej regulacji rozwiązaniach. Potrzeba wydania nowego Regulaminu wynika z zakresu zmian, które

dostosowują ten akt prawny do systemu obowiązujących przepisów ustawowych oraz usuwają przepisy nienormatywne.

Konieczność opracowania nowego Regulaminu jest motywowana kilkoma przesłankami. Po pierwsze w aktualnie obowiązującym Regulaminie można zidentyfikować wiele przepisów, które stanowią powtórzenie bądź modyfikację uregulowań ustawowych, w tym Kodeksu postępowania karnego; nakazuje to ich ponowną analizę z punktu widzenia zasad rządzących systemem źródeł prawa. Po drugie w akcie tym znajdują się przepisy, które nie niosą ze sobą wyraźnej treści normatywnej, co wzmacnia potrzebę dokonania analizy, o której mowa wyżej. Po trzecie, co bardzo istotne, należy mieć na względzie okoliczność w postaci zasadniczej zmiany w obszarze postępowania karnego, która zmaterializuje się z dniem 1 lipca 2015 r. Zmiany te powodują konieczność wprowadzenia do systemu prawa rozwiązań, które pozwolą prokuraturze na dostosowanie swojego funkcjonowania do warunków zredefiniowanego polskiego procesu karnego. Wśród najpilniejszych wyzwań należy wskazać przede wszystkim na:

- 1) istotną zmianę roli procesowej prokuratora w związku ze wzmocnieniem kontradiktoryjności postępowania rozpoznawczego, skutkującym większą odpowiedzialnością prokuratora za wynik procesu;
- 2) zwiększenie jego aktywności w trakcie rozprawy i różną od dotychczasowej organizację postępowania przygotowawczego ze względu na zmianę celu tego postępowania;
- 3) rozszerzenie możliwości kończenia postępowania karnego bez rozprawy, w których prokurator będzie odgrywał wiodącą rolę jako organ inicjujący, decydujący i sprawujący kontrolę nad ochroną praw stron oraz uczestników postępowania;
- 4) zmianę sposobu gromadzenia materiału dowodowego w postępowaniu przygotowawczym i sposobu wprowadzania go do postępowania sądowego;
- 5) zwiększenie reformatoryjności postępowania odwoławczego, wymagające bardziej kompleksowej obsługi sprawy w postępowaniu instancyjnym przez właściwego referenta sprawy;
- 6) wprowadzenie modelu elastycznego zarządzania jednostką organizacyjną prokuratury przez jej szefa, w tym zarządzania kadrami i zadaniami w sposób odpowiadający potrzebom konkretnej jednostki, jak również wzmocnienie pozycji szefa jednostki i zwiększenie jego odpowiedzialności za efektywne działanie podległego mu urzędu;

7) zwiększenie zaangażowania prokuratur okręgowych i apelacyjnych w prowadzenie postępowania przygotowawczego (w związku z określeniem właściwości rzeczowej jednostek) połączone ze zmniejszeniem roli nadzoru zewnętrznego względem jednostek rejonowych.

Należy podkreślić, że przy braku istotnej zmiany organizacyjnej i zarządczej prokuratury, ten organ procesowy nie będzie w stanie efektywnie funkcjonować w zmienionym modelu postępowania karnego.

W tym też celu projekt przewiduje m.in.:

1. Uelastycznienie struktury organizacyjnej prokuratury

W projekcie przewiduje się odejście od sztywno opisanej organizacji poszczególnych rodzajów prokuratur na rzecz struktury determinowanej głównie poprzez funkcje i zadania prokuratury. Działanie to zmierza do lepszego dostosowania poszczególnych jednostek organizacyjnych prokuratury do podejmowania skutecznych czynności w postępowaniu przygotowawczym oraz w postępowaniu sądowym. Ze względu na konieczność zapewnienia efektywnej pracy jednostek w większym niż dotychczas stopniu zależnym od obsługi wokandy sądowej potrzebne jest zwiększenie narzędzi do dostosowania organizacji pracy jednostek. Tym samym co do zasady pozwala się kierownikowi danej jednostki organizacyjnej prokuratury kształtować jej wewnętrzną organizację (powoływać i znosić komórki organizacyjne i określać podział zadań pomiędzy nimi, w sposób elastyczny, dostosowany do zmieniających się warunków, przy respektowaniu zasad ustawowych). Jedynym obligatoryjnym wymogiem wynikającym z projektowanych przepisów jest konieczność funkcjonowania w prokuraturach rejonowych, okręgowych i apelacyjnych co najmniej jednego wydziału do spraw postępowania przygotowawczego i sądowego. W wydziale tym będą skoncentrowane czynności odnoszące się do poszczególnych etapów prowadzenia sprawy od postępowania przygotowawczego do etapów sądowych.

2. Doprecyzowanie unormowań dotyczących podziału czynności prokuratora, w tym określenie obligatoryjnych składników wchodzących w zakres tych czynności

Dotychczasowe przepisy dotyczące podziału czynności prokuratora przewidywały, że kierownicy jednostek organizacyjnych dokonują podziału czynności podległych im prokuratorów i pracowników prokuratury, określając zakres i rodzaj wykonywanych przez nich zadań, z jednoczesnym wskazaniem zastrzeżonych dla siebie czynności (§ 72

Regulaminu). Dokonując tego podziału mieli oni uwzględniać kwalifikacje, uzdolnienia oraz doświadczenie zawodowe prokuratorów i pracowników prokuratury, a także przestrzegać zasad odpowiedniego obciążenia ich pracą. Z kolei w § 73 Regulaminu zawiera obecnie zasadę, że przełożeni i zwierzchnicy służbowi, niezależnie od sprawowania funkcji kierowniczych, powinni także wykonywać czynności bezpośrednio związane z realizacją zadań ustawowych prokuratury.

Przepisy projektowanego rozporządzenia przewidują w tym zakresie fundamentalną zmianę. Stanowią one korelat rozwiązań dotyczących organizacji sposobu realizacji zadań w ramach jednostek. Projektowany § 14 stanowi, że kierownik jednostki określa podział czynności podległych mu prokuratorów. W ramach tego podziału prokuratorzy w szczególności:

- 1) wykonują czynności oskarżyciela publicznego przed sądami;
- 2) nadzorują lub prowadzą postępowania przygotowawcze w sprawach karnych;
- 3) wytaczają powództwa oraz składają wnioski i biorą udział w postępowaniu sądowym w sprawach cywilnych, ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności, interesu społecznego lub praw obywateli;
- 4) biorą udział w postępowaniu administracyjnym, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności, interesu społecznego lub praw obywateli, oraz zaskarżanie do sądu niezgodnych z prawem decyzji administracyjnych i udział w postępowaniu sądowym w sprawach zgodności z prawem tych decyzji;
- 5) inicjują kontrolę zgodności z prawem uchwał i zarządzeń organów jednostek samorządu terytorialnego oraz rozporządzeń porządkowych wojewody.

W ramach dokonanego podziału czynności prokurator musi stale wykonywać przynajmniej jedno z zadań wskazanych w punktach 1–3. Odstępstwo od tej zasady przewidziano w stosunku do prokuratorów wykonujących czynności w Prokuraturze Generalnej, prokuratorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości lub przez niego nadzorowanej, prokuratorów delegowanych do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa, prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz prokuratorów kierujących powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury o obsadzie kadrowej powyżej dziesięciu prokuratorów. Ponadto dopuszcza się

zmniejszenie obciążenia obowiązkami służbowymi w zakresie realizacji zadań w przypadku prokuratorów pełniących funkcje.

Z powyższymi zmianami ściśle związana jest projektowany § 15, zgodnie z którym prokurator bezpośrednio przełożony oraz zwierzchnik służbowy zapewniają równomierne obciążenie obowiązkami służbowymi wszystkich podległych im prokuratorów.

Powyższe rozwiązania mają rozwiązać jeden z głównych problemów strukturalnych pojawiających się w funkcjonowaniu prokuratury, czyli prokuratorów nierealizujących podstawowych zadań prokuratorskich związanych bezpośrednio z prowadzeniem postępowania przygotowawczego lub sądowego. Wśród nich znajdują się takie zadania, jak realizacja funkcji oskarżycielskiej przed sądami, prowadzenie lub nadzorowanie postępowań przygotowawczych, czy też udział w postępowaniach cywilnych. Przykładowo można wskazać, że w wydziałach śledczych i wydziałach ds. przestępczości gospodarczej prokuratorów okręgowych wykonuje czynności służbowe 595 prokuratorów, a łączna liczba wszystkich prokuratorów prokuratury okręgowej wynosi 1316. Należy mieć na uwadze, że akceptowanie takiej kultury pracy w bezpośredni sposób prowadzi do rozbudowania struktur prokuratorskich nierealizujących bezpośrednio podstawowych zadań prokuratury i skoncentrowaniu tych zasobów kadrowych na działaniach nadzorczych, które w świetle danych przedstawionych w sprawozdaniu nie mogą być ocenione jako skuteczne. Warto podkreślić, że zapatrywanie dotyczące niezbyt wysokiej efektywności nadzoru służbowego w prokuraturze legło u podstaw kolejnych nowelizacji procedury karnej dokonywanych na przestrzeni ostatnich lat, a ukierunkowanych na wzmocnienie kontrolnej funkcji sądu w postępowaniu przygotowawczym, przy jednoczesnym eliminowaniu wewnętrznej instancyjnej kontroli prokuratorskiej. Niniejsza tendencja została ostatecznie podtrzymana uchwalonej nowelizacji Kodeksu postępowania karnego, której podstawowym założeniem jest wzmocnienie zasady kontrydiktoryjności postępowania. W jej wyniku na prokuratorze będzie spoczywał obowiązek udowodnienia tez sformułowanych w akcie oskarżenia, a w konsekwencji to sala sądowa będzie ostatecznym miejscem weryfikacji prawidłowości pracy prokuratora zarówno na etapie postępowania przygotowawczego (pozyskiwania materiału dowodowego), jak i postępowania sądowego.

Zmiany mają na celu osiągnięcie stanu, w którym każdy prokurator (z wyłączeniem prokuratorów pełniących funkcje, wobec których przewidziano rozwiązanie dostosowane do specyfiki ich pracy) będzie objęty podziałem czynności zakładającym prowadzenie przez

niego działań immanentnie związanych z podstawowymi funkcjami prokuratury. Pozwoli to na lepsze wykorzystanie zasobów kadrowych prokuratury, a wprowadzane mechanizmy zarządzania nimi pozwolą na osiągnięcie celu, jakim jest aktywizacja strony oskarżycielskiej, jak również faktyczne umożliwienie prokuratorowi prowadzącemu lub nadzorującemu sprawę realizację zmodyfikowanej roli procesowej jaką nakładają na niego znowelizowane przepisy Kodeksu postępowania karnego. Trzeba mieć świadomość, że w prokuraturze istnieją duże zasoby ludzkie doświadczonych prokuratorów, które nie są wykorzystywane do prowadzenia postępowań w sprawach trudnych. Osoby te są umiejscowione w znacznej mierze w wydziałach organizacyjnych, sądowych lub wydziałach nadzoru nad postępowaniami przygotowawczymi – w prokuraturach okręgowych i apelacyjnych. Na nieefektywność takiej alokacji zasobów wskazuje choćby to, że w roku 2013 zwierzchnim nadzorem służbowym objętych było zaledwie 0,71% wszystkich prowadzonych postępowań przygotowawczych w 2013 r., zaś grupa prokuratorów nadzorujących stanowiła niemal połowę wszystkich prokuratorów szczebla apelacyjnego (wliczając w to jedynie kadre kierowniczą oraz prokuratorów wydziałów organizacyjnych i nadzoru nad postępowaniem) oraz około 1/3 kadry prokuratorskiej szczebla okręgowego (przy zastosowaniu tych samych kryteriów obliczeń). Do tego wciąż wzrasta liczba spraw prowadzonych przez prokuratury szczebla najniższego (w roku 2013 było to już 99,5% ogółu wszystkich spraw), zaś liczba spraw przejętych do prowadzenia ze szczebla rejonowego do apelacyjnego i okręgowego wyniosła łącznie jedynie 341.

Podobny problem jest widoczny również w zakresie bardzo istotnej kadry administracyjnej, a w szczególności analityków kryminalnych i asystentów prokuratorskich.

3. Klarowny podział zadań pomiędzy prokuratury poszczególnych szczebli

Jest to związane z koniecznością zapewnienia sprawnego funkcjonowania jednostek organizacyjnych prokuratury w kontekście wątpliwości co do właściwości jednostek poszczególnych szczebli oraz potrzebą przypisania odpowiedzialności za prowadzenie spraw określonego rodzaju przez prokuratorów tych jednostek. Pozwoli to rozwiązać problem braku efektywnego systemu monitorowania poziomu obciążenia pracą prokuratorów, zarówno na poszczególnych szczeblach organizacyjnych prokuratury, jak również pomiędzy poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury na terenie kraju, a w końcu również zintegrowanego z nim systemu efektywnego zarządzania kadrami orzeczniczą w prokuraturze. Co więcej zmiana udostępni prokuraturze narzędzia, które pozwolą

rozwiązać problem nieprawidłowej realizacji postanowień ustawy o prokuraturze związanej z nieracjonalnym podziałem zadań, co w konsekwencji prowadzi do prowadzenia skomplikowanych zarówno pod względem faktycznym i prawnym postępowań na szczeblu prokuratur rejonowych. Z danych dotyczących obciążenia prokuratorów rejonowych wynika że na przeciętnego prokuratora przypada ok. 22 spraw miesięcznie, jednakże faktyczne obciążenie może być wyższe. W dalszym ciągu utrzymuje się stan, w którym 2/3 prokuratorów szczebla prokuratury okręgowej i prokuratury apelacyjnej wykonuje zadania niezwiązane z bezpośrednim prowadzeniem postępowania przygotowawczego.

W projekcie zakłada się, że w prokuraturach okręgowych będą prowadzone sprawy o przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa z art. 171 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.), przestępstwa z art. 56a i 57–60 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. 2014 r. poz. 197), przestępstwa z art. 303–305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410), przestępstwa z art. 166, art. 189a, art. 197, art. 252 § 1 i 2, art. 286 i art. 287 k.k. oraz przestępstwa skarbowe, a także inne poważne przestępstwa kryminalne i gospodarcze.

Z kolei w prokuraturach apelacyjnych mają być prowadzone sprawy o przestępstwa korupcyjne, przestępstwa przeciwko pokojowi i ludzkości, przestępstwa przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, przestępstwa z art. 286 § 1 w związku z art. 294 § 1 (oszustwo w stosunku do mienia znacznej wartości), art. 287 § 1 w związku z art. 294 § 1 k.k. (tzw. oszustwo komputerowe w stosunku do mienia znacznej wartości), art. 23–24a ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.).

Wymienione sprawy cechuje najczęściej znaczny stopień skomplikowania pod względem dowodowym, jak również wyższy ciężar gatunkowy. Prowadzenie spraw we wskazanych kategoriach przestępstw wymaga obszernej wiedzy prawniczej obejmującej liczne i skomplikowane zagadnienia dotyczące m. in. regulacji obrotu gospodarczego, prawa własności przemysłowej. Przekazanie prowadzenia postępowań przygotowawczych w tychże sprawach prokuraturom okręgowym wydaje się celowe, gdyż dają oni większą rękojmię prawidłowego prowadzenia tych postępowań.

Jednocześnie w projekcie znajdują się przepisy, zgodnie z którymi prokurator okręgowy może przejąć do prowadzenia sprawy pozostające we właściwości prokuratury rejonowej, a prokurator apelacyjny sprawy pozostające we właściwości prokuratury okręgowej i rejonowej, jeżeli przemawia za tym szczególnie skomplikowany charakter sprawy.

Zaproponowano również przepis § 65, zgodnie z którym kierownik jednostki może zwrócić się do bezpośredniego przełożonego z wnioskiem o przejęcie prowadzenia danej sprawy, jeżeli uzasadniają to w szczególności skomplikowany charakter sprawy lub względy organizacyjne, w tym związane z obsadą kadrową jednostki.

Wyżej opisane rozwiązania, polegające na sztywnym opisaniu właściwości poszczególnych jednostek prokuratury z jednoczesnym dodaniem elastycznych narzędzi do ewentualnej korekty właściwości, przyczynią się do efektywniejszego rozłożenia spraw na poszczególnych szczeblach powszechnych jednostek prokuratury, a w konsekwencji do sprawniejszego prowadzenia postępowań.

4. Przydanie zwierzchnikom służbowym (i kierownikom jednostek) kompetencji w zakresie sprawowania kontroli nad podległymi im prokuratorami

W przygotowanym projekcie znajduje się cały pakiet przepisów regulujących kompetencje zwierzchników i kierowników jednostek w zakresie sprawowania kontroli nad podległymi im prokuratorami.

Przede wszystkim w § 16 projektu znajduje się regulacja, zgodnie z którą prokuratorzy pełniący funkcje kierownicze zapewniają prawidłową i sprawną realizację zadań służbowych przez podległych im prokuratorów i pracowników prokuratury oraz właściwą organizację pracy w podległych im jednostkach organizacyjnych i komórkach organizacyjnych prokuratury, a także odpowiednie warunki kadrowe, techniczne i organizacyjne niezbędne do udziału prokuratora w postępowaniu przyspieszonym. Z przepisami tymi współgrają projektowane § 17–20.

Projektowany § 17 stanowi, że kierownik wyznacza kierowników zespołów lub współreferentów. Celem tego przepisu jest przydanie narzędzi zarządczych i kierowniczych. Przepis § 19 stanowi z kolei, że zwierzchnik służbowy na bieżąco zapoznaje się z przebiegiem prac w sprawach prowadzonych przez podległych mu prokuratorów. Przepis ten ma zagwarantować, aby kierownik komórki organizacyjnej był zaznajomiony ze sprawami,

jakimi zajmują się podlegli mu prokuratorzy, co usprawni funkcjonowanie takiej komórki i podkreśli większą odpowiedzialność, jaka spoczywa na zwierzchniku.

Z przepisami tymi połączone zostało uprawnienie dla prokuratorów, wskazane w § 21. Dzięki niemu prokurator prowadzący sprawę będzie mógł skonsultować sposób prowadzenia sprawy ze zwierzchnikiem służbowym. Zwierzchnik służbowy będzie mógł skonsultować sposób prowadzenia sprawy z bezpośrednim przełożonym. Przepis ten, w połączeniu z powyższymi regulacjami zagwarantuje, że w trudnych sprawach prokuratorzy będą mieli uprawnienie to skonsultowania się ze swoimi zwierzchnikami, a nawet z kierownikiem jednostki. Przyczyni się to do udoskonalenia pracy poszczególnych jednostek i sprawniejszego prowadzenia postępowań przygotowawczych.

Kolejną istotną regulacją jest projektowany § 20. Nakłada on na prokuratorów obowiązek przedstawiania zwierzchnikowi służbowemu, w celu zapoznania się, projektów:

- 1) aktu oskarżenia;
- 2) wniosku o zastosowanie środka zapobiegawczego;
- 3) postanowienia o umorzeniu śledztwa;
- 4) wniosku o umorzenie śledztwa i zastosowanie środków zabezpieczających;
- 5) skargi kasacyjnej;
- 6) nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

w postępowaniu karnym i karnoskarbowym w sprawach dotyczących zbrodni oraz czynów opisanych w rozdziałach XIX, XX i XXV Kodeksu karnego, oraz w sprawach w których przedmiotem czynu zabronionego jest mienie znacznej wartości, prokurator prowadzący sprawę przedstawia zwierzchnikowi służbowemu, w celu zapoznania się, projekty: Dzięki temu przepisowi zwierzchnik służbowy będzie dysponował narzędziem umożliwiającym zapoznawanie się z najistotniejszymi pismami sporządzanymi przez podległych mu prokuratorów w zamkniętym katalogu spraw, które prowadzą. Ponadto zwierzchnik będzie mógł nałożyć taki obowiązek na prokuratora w pozostałych sprawach jeżeli uzna, że jest to konieczne. Da to możliwość zapoznawania się na bieżąco z przebiegiem takich postępowań i usprawni ich prowadzenie.

5. Zmiany dotyczące sposobu prowadzenia spraw

Projektowany Regulamin wprowadza także znaczące zmiany do przepisów dotyczących sposobu wykonywania czynności przez prokuratorów. Projektowany § 13 stanowi, że prokuratorzy wykonują zlecane im czynności samodzielnie, z innym prokuratorem („współreferentem”) oraz w zespole.

Wprowadzona zostaje zatem instytucja współreferenta, którego wyznacza kierownik jednostki albo zwierzchnik służbowy. Wyznaczając współreferenta kierownik jednostki lub zwierzchnik służbowy może zastrzec, które czynności wymagają wcześniejszej pisemnej opinii współreferenta. W razie rozbieżności stanowisk między prokuratorem prowadzącym postępowanie a współreferentem sprawę przedstawia się zwierzchnikowi służbowemu lub kierownikowi jednostki. Pozwala to również na to, by zapewnić obsługę spraw sądowych przez referentów sprawy lub innych prokuratorów dobrze zaznajomionych ze sprawą.

Przewidziany zespołowy sposób realizacji zadań dotyczy co najmniej dwóch konfiguracji osobowych. Jedną jest realizowanie zadań w zespole przez prokuratorów tej samej jednostki organizacyjnej - wskazane ze względu na stopień skomplikowania lub charakter sprawy. Druga polega na realizacji postępowania przygotowawczego i odpowiednio udziału w postępowaniu sądowym przez prokuratorów różnych jednostek w układzie wertykalnym. Sprawa jest wówczas prowadzona w konkretnej jednostce organizacyjnej, we właściwości rzeczowej której się znajduje, jednak ze względu na charakter sprawy, czynności, jakie mają być przeprowadzone, czy specjalizację prokuratorów - obsługa poszczególnych czynności w tym zakresie zostaje rozłożona na kilku prokuratorów prokuratur różnego szczebla. To rozwiązanie jest odpowiedzią na potrzebę wykorzystywania kadr z różnych jednostek, które dzisiaj prowadzi do nadmiernej liczby delegacji prokuratorów. Jak się tymczasem wskazuje, delegacje te mają negatywny wpływ niezależność prokuratorów i zaburza prawidłowy sposób awansu, w którym podstawą oceny jest realizacja zadań właściwych dla danej jednostki.

Ten pakiet rozwiązań umożliwi nowy sposób prowadzenia spraw przez prokuratorów - da on możliwość powierzania bardziej skomplikowanych postępowań nie tylko samodzielnemu prokuratorowi albo przez zespół, ale także wraz ze współreferentem. Przepisy te mogą przyczynić się do specjalizowania się prokuratorów przy konkretnych przestępstwach lub zagadnieniach, a współreferenci będą mogli służyć specjalistyczną wiedzą przy prowadzonych postępowaniach, jak również stworzą dodatkowych mechanizm

weryfikacji jakości pracy w danej jednostce. W sumie nowo projektowane regulacje stanowią zespół norm zapewniających zwiększenie i urealnienie odpowiedzialności prokuratorów przełożonych w systemie organizacyjnym prokuratury, co jest naturalną konsekwencją hierarchicznej struktury tej instytucji publicznej i wymogiem płynącym z konieczności wprowadzenia precyzyjnych mechanizmów zarządczych oraz zwiększonej elastyczności w organizowaniu pracy, określaniu struktury i kierowaniu funkcjonowaniem jednostką przez jej szefa.

Ponadto projektowane rozporządzenie reguluje kwestie związane z:

– czynnościami prokuratorów we wszystkich postępowaniach – w tym celu dodano do Regulaminu nowy rozdział II, który dotyczy m. in. kwestii związanych z pomocą prawną świadczoną przez prokuratorów;

– współpracą międzynarodową w sprawach karnych – opisane zostały między innymi sposób postępowania z wnioskami o udzielenie pomocy prawnej, przejęciu i przekazaniu ścigania, ekstradycji;

– współpracą w ramach Unii Europejskiej – w tym zakresie rozporządzenie określa m. in. przekazywanie osób ściganych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, obrót prawny związany z wykonywaniem orzeczeń, dostęp do danych Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) oraz Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS);

– udziałem prokuratora w postępowaniu sądowym w sprawach karnych – w ramach tych przepisów wprowadzona została zasada, zgodnie z którą do udziału w rozprawie (posiedzeniu) w obu instancjach wyznacza się prokuratora, który w danej sprawie prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze albo sporządził akt oskarżenia;

– udziałem prokuratora w postępowaniu wykonawczym i w sprawach o ułaskawienie;

– czynnościami prokuratora w sprawach odpowiedzialności podmiotów zbiorowych;

– postępowaniem w sprawie skargi na przewlekłość postępowania przygotowawczego;

– sposobem realizacji zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy i z zakresu ubezpieczeń społecznych – z przepisów dotyczących tych kwestii usunięte zostały przepisy z poprzedniej wersji Regulaminu powtarzające regulacje ustawowe;

– udziałem prokuratora w postępowaniu administracyjnym i w postępowaniu przed sądami administracyjnymi – z przepisów dotyczących tych kwestii usunięte zostały przepisy z poprzedniej wersji Regulaminu powtarzające regulacje ustawowe;

– trybem działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa, gdzie opisane zostały czynności podejmowane przez prokuratora w ramach współdziałania w zapobieganiu przestępczości i innym naruszeniom prawa z organami państwowymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi, organami samorządu terytorialnego i organizacjami społecznymi;

– rozpatrywaniem skarg i wniosków, gdzie m. in. wskazano, że skargę lub wniosek, w zakresie w jakim zawiera żądanie pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności dyscyplinarnej, prokurator kierujący jednostką przekazuje właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu.

W przepisach końcowych wskazano, że postępowania karne wszczęte przed 1 stycznia 2015 r. są prowadzone w jednostkach, w których zostały wszczęte, chyba że prokurator kierujący jednostką wyższego rzędu przekaże je do jednostki właściwej zgodnie z przepisami § 62–64. Przepis ten reguluje sytuacje, w których po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia doszło do zmiany właściwości prokuratur prowadzących postępowanie karne.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. Tak długie vacatio legis ustawy jest związany z koniecznością dostosowania struktury powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, jak również podziałów czynności prokuratorów do przepisów niniejszego rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

W celu spełnienia wymogów, o których mowa w § 33 ust. 2 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979), projekt rozporządzenia został skierowany do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Opracowano pod względem prawnym,

legislacyjnym i redakcyjnym.

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawa Karnego

Wojciech Ulitko

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Michał Królikowski</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Ferenz, st. specjalista w Wydziale Prawa Karnego, Departament Prawa Karnego tel. 692693169</p>	<p>Data sporządzenia: 28 lipca 2014</p> <p>Źródło: Upoważnienie do wydania rozporządzenia</p> <p>Nr w wykazie prac: A91</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejszy projekt aktualizuje i klaryfikuje regulacje dotyczące organizacji prokuratury, które w obecnym stanie prawnym nie odpowiadają wymogom związanym z zarządzaniem tą strukturą. W szczególności projekt dostosowuje strukturę i sposób działania prokuratury do nowego modelu postępowania karnego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Kompleksowa regulacja dotycząca sposobu działania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. W projekcie przewidziano zmiany odnoszące się w szczególności do uelastycznienia struktury prokuratury, zwiększenie poziomu odpowiedzialności kierowników komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych, nowe ukształtowanie mechanizmów związanych ze współpracą prokuratorów, jasny podział odpowiedzialności za wykonywane zadania.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

-

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prokuratorzy	5936	Sprawozdanie Prokuratora Generalnego z rocznej działalności prokuratury w roku 2013	Ustalenie podziału zadań prokuratorów, przyznanie nowych narzędzi zarządczych.
Asesorzy prokuratury	345	j.w.	j.w.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt otrzymują:

- 1) Prokurator Generalny;
- 2) Naczelny Prokurator Wojskowy;
- 3) Krajowa Rada Sądownictwa;
- 4) Sąd Najwyższy;
- 5) Krajowa Rada Prokuratury;
- 6) Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- 7) Naczelna Rada Adwokacka;
- 8) Krajowa Rada Radców Prawnych
- 9) Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów „Ad vocem”;
- 10) Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej;
- 11) Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury;
- 13) Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa;
- 14) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 15) Forum Związków Zawodowych;
- 16) NSZZ „Solidarność”.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Czas w latach od wejścia w życie zmian	Skutki										Łącznie (0-10)		
	0	1	2	3	5	10							
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
	(dodaj/usuń)												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
	(dodaj/usuń)												

Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Projekt nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
	(dodaj/usuń)		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń			
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
☒ nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane regulacje nie będą miały wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe	
		☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Brak wpływu.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Akt ma charakter wykonawczy.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Ewaluacja może zostać przeprowadzona najwcześniej po roku obowiązywania poszczególnych rozwiązań – z uwagi na charakter interwencji nie jest możliwe określenie ilościowych miar ich skuteczności -			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			